«Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΘΑ ΝΙΚΗΣΗ»
Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΑΝΕΝΔΟΤΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1965

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΓΕΩΡΓ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΣΠ. ΓΙΑΝΝΑΤΟΣ · ΠΡΩΙΝΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ · ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΜΗΡΟΥ 6, ΤΗΛΕΦ. 220.047 — 220.048, ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 114, ΤΙΜΗ 1,50

ΟΙ ΣΚΕΥΩΡΟΙ ΘΑ ΣΥΝΤΡΙΒΟΥΝ

Δύο ἕξοχοι Ἕλληνες, ἀνεπιλήπτου παρελθόντος καὶ λαμπροῦ ἤθους, ἔχουν ἐπιφορτισθῆ μὲ τὸ ὑψηλὸν ἔργον τῆς «διαλευκάνσεως τῆς ἀληθείας» εἰς τὴν ὑπόθεσι τοῦ «ΑΣΠΙΔΑ».

Ὁ πρῶτος εἶναι ὁ σύμβουλος τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης κ. Π. Λαγάνης. Μεταξὺ τῶν συναδέλφων του ἐθεωρήθη ὡς ὁ μόνος «ἀτάλληλος διὰ νὰ τοῦ ἀνατεθῆ τὸ ἔργον τῶν ἀνακρίσεων. Ἐπειδὴ εἶναι ὁ μόνος, ποὺ διαθέτει ἀκαταμαχήτους τίτλους συκοφάντου καὶ σκευωροῦ, ὅπως ἀπέδειξε ὁ βουλευτὴς τῆς Ε.Κ. κ. Γερ. Βασιλάτος.

Ὁ δεύτερος εἶναι ὁ ἀρθρογράφος τῆς «Ἀκροπόλεως» καὶ τῆς «Ἀπογευματινῆς» κ. Σάββας Κωνσταντόπουλος. Πρώην κομμουνιστής, πρώην συνεργάτης τῶν κατοχικῶν κυβερνήσεων, νῦν «ἐθνικόφρων». Εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῶν Ἀεροπόρων, ὁ κ. Σ. Κωνσταντόπουλος καὶ τὰ ἔντυπα, εἰς τὰ ὁποῖα ἀρθρογραφεῖ, ἦσαν οἱ λυσσωδέστεροι μάρτυρες κατηγορίας ἐναντίον τῶν ἀθώων. Καὶ ἦσαν στενοί, στενώτατοι οἱ δεσμοί των μὲ τὴν σπείραν τῶν βασανιστῶν καὶ τὸν ἐπὶ κεφαλῆς των, τὸν διαβόητον Κελαϊδῆν.

Εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς «δολιοφθορᾶς» εἰς μονάδα τοῦ Ἔβρου, ὁ ὀψίμως «ἐθνικόφρων» ἀρθρογράφος καὶ τὰ δύο ἔντυπα, εἰς τὰ ὁποῖα ἀρθρογραφεῖ, ὑπῆρξαν ἐπίσης οἱ πλέον ἔνθερμοι ὑποστηρικταὶ τῆς σκευωρίας, ποὺ ἐξύφανεν — ἄγνωστον ἀκόμη κατ' ἐντολὴν ποίων — ὁ διοικητὴς τῆς μονάδος τοῦ Ἔβρου ἀντισυνταγματάρχης Παπαδόπουλος. Καὶ ἀπὸ τὰς στήλας τῶν δύο ἐντύπων, «ἀπεκαλύφθη» ἡ ἀνύπαρκτος δολιοφθορά, πρὶν ἀκόμη τὴν πληροφορηθῆ ὁ τότε ὑπουργὸς τῆς Ἀμύνης.

Δὲν εἶναι, κατὰ σύμπτωσιν, ἁπλῆ σύμπτωσις, ὅτι, διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, ὁ κ. Σάββας Κωνσταντόπουλος ἐμφανίζεται ἐνεργῶς ἀναμεμιγμένος εἰς μίαν ὑπόθεσιν σκευωρίας ἐναντίον ἀθώων καὶ ἐφαρμογῆς σταλινικῶν μεθόδων διὰ τὴν ἀπόσπασιν ὁμολογιῶν. «Πληροφορεῖται» τοὺς ἄθλους τοῦ κ. Λαγάνη καὶ τοὺς «ἀποκαλύπτει» ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς ἐφημερίδος του, ἴσως πρὶν ἀκόμη τοὺς πραγματοποιήσῃ ὁ κ. Λαγάνης — καί, πάντως, πολὺ πρὶν τοὺς πληροφορηθῆ ὁ τραπεζίτης ὑπουργὸς τῆς Ἀμύνης. Προχθὲς «ἀπεκάλυψε», ὅτι ἐσχεδιάζετο, πρωθυπουργοῦντος τοῦ Γεωργίου Παπανδρέου, πραξικόπημα ἀξιωματικῶν τῆς Ἀεροπορίας.... ὑπὲρ τῆς τότε κυβερνήσεως.

Βεβαίως, γνωρίζει ὁ ἄνθρωπος, ὅτι τὰ πραξικοπήματα δὲν γίνονται ποτὲ ὑπέρ, ἀλλὰ πάντοτε ἐναντίον τῶν κρατούντων. Ἀλλά, ὡς παλαιὸς κομμουνιστής, θεωρεῖ τοὺς «ἐκ γενετῆς» ἐθνικόφρονας τόσον ἠλιθίους, ὥστε νὰ εἶναι ἱκανοὶ νὰ καταπιοῦν καὶ τὸ χονδροειδέστερον ψεῦδος ποὺ θὰ τοὺς σερβίρῃ. Χθὲς πάλιν ἀπεκάλυψε, ὅτι εὑρέθη «ὁ πολιτικὸς ἡγέτης» τοῦ «ΑΣΠΙΔΑ» καὶ ὅτι «πρόκειται περὶ προσώπου ὑψηλᾶ ἱσταμένου, προστατευομένου ὑπὸ βουλευτικῆς ἀσυλίας».

Οὐδεὶς γνωρίζει, τὸν ἀναζητούμενον, ἀπὸ πενταμήνου, «πολιτικὸν ἡγέτην» τοῦ «ΑΣΠΙΔΑ» ποὺ ἀνεῦρεν ὁ κ. Π. Λαγάνης ἢ ὁ κ. Σάββας Κωνσταντόπουλος. Ὅπως ἐπίσης οὐδεὶς γνωρίζει, ἄν, γενικώς, «ἀποκαλύπτει» ὁ κ. Κωνσταντόπουλος ὅσα «ἀπεκάλυψεν» ὁ κ. Λαγάνης ἢ ἀπεσπεύδη νὰ «ἀποκαλύψῃ» ὁ κ. Λαγάνης, ὅσα ἤδη «ἀπεκάλυψεν» ὁ κ. Κωνσταντόπουλος. Ἀλλ' αὐτὸ ἀποτελεῖ λεπτομέρειαν. Τὸ οὐσιῶδες εἶναι, ὅτι ἡ «διαλεύκανσις τῆς ἀληθείας» ἔχει περιέλθει εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν κ.κ. Κωνσταντοπούλου καὶ Λαγάνη. Καὶ αὐτὸ καὶ μόνον ἀρκεῖ διὰ ν' ἀντιληφθοῦν οἱ πάντες πόσον ὕποπτη καὶ ἀκάθαρτη εἶναι αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις — τυπικὴ ἐπανάληψις τῆς ὑποθέσεως τῶν Ἀεροπόρων, μὲ μεθόδους τῆς ἰδίας μορφῆς, ἀνακριτὰς τῆς ἰδίας ποιότητος, κατηγόρους τῆς ἰδίας ἀδιαβλήτου ἐντιμότητος!

Καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἀθλίαν ὑπόθεσιν, ὅπου πρῶτος μάρτυς κατηγορίας ἐνεφανίσθη ὁ στασιαστὴς τοῦ 1951 στρατηγὸς Φροντιστὴς καὶ ὅπου ὁ καλύτερα κατατοπισμένος ἐπὶ τῆς πορείας τῶν ἀνακρίσεων εἶναι ὁ παλαιὸς φίλος καὶ συνήγορος τῶν βασανιστῶν τῆς Ἀεροπορίας, Σάββας Κωνσταντόπουλος, ἡ ψευδοκυβέρνησις τηρεῖ ρόλον Ποντίου Πιλάτου: Συνιστᾶ νὰ ἀφεθῆ ἡ Δικαιοσύνη (δηλαδή, ὁ κ. Λαγάνης!) «ἀπερίσπαστος εἰς τὸν ἔργον της», ἀλλά, συγχρόνως, δὲν εὑρίσκει λόγια διὰ νὰ ἀπαντήσῃ, ὅταν τῆς ἀπευθύνεται ἡ φοβερὰ κατηγορία, ὅτι «ἡ Δικαιοσύνη (δηλαδή, ὁ κ. Λαγάνης) κρατᾶ τὸ ἐγχειρίδιον τοῦ δολοφόνου διὰ νὰ πλήξῃ τοὺς ἀθώους». Καὶ ἐνῶ διαπιστώνει καθημερινῶς, ὅτι οἱ κονδυλοφόροι τῆς δεξιᾶς — μὲ πρῶτον ἐξ ὅλων τὸν Κωνσταντόπουλον — εἶναι ἄριστα πληροφορημένοι περὶ τῶν πράξεων καὶ τῶν προθέσεων τῆς «Δικαιοσύνης» (δηλαδή, τοῦ κ. Λαγάνη) δὲν καλεῖ τὸν κ. Λαγάνην νὰ τῆς ἀπολογηθῆ, πῶς διέρρευσαν — καὶ συνεχῶς διαρρέουν — τὰ «μυστικὰ» τῆς «μυστικῶς» διεξαγομένης ἀνακρίσεως».

Ἀλλ' ἡ ψευδοκυβέρνησις εἶναι, ἁπλούστατα, τὸ πειθήνιον ὄργανον τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων, ποὺ χρησιμοποιοῦν τὴν σκευωρίαν περὶ «ΑΣΠΙΔΑ» διὰ τὴν ἐξόντωσιν παντὸς ἀξιωματικοῦ ἀπροθύμου νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν ἑνὸς νέου «Σχεδίου Περικλῆς».

Καὶ ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ κύριος σκοπὸς τῆς σκευωρίας, τὸ ὡμολόγησε χθές, μὲ τὸν κυνισμὸν ποὺ τὴν διακρίνει, ἡ ἐγκυροτέρα ἐφημερὶς τῆς δεξιάς. Εἰς τὴν «κατηγορίαν, ὅτι ἀπειλοῦνται μὲ ἐξόντωσι οἱ ἀνεπιθύμητοι εἰς τὴν Χούνταν ἀξιωματικοί, ἀπήντησε: «Ἐὰν ὑπάρχουν — ἀνεπιθύμητοι εἰς τὴν Χούνταν ἀξιωματικοὶ — τότε π ρ έ π ε ι ν ὰ ἐ ξ ο ν τ ω θ ο ῦ ν, διότι εἶναι κινηματίαι».

Ἀλλ' εἶναι μέγα λάθος καὶ τῶν Λαγάνηδων καὶ τῶν Κωνσταντόπουλων καὶ τῆς «Καθημερινῆς», ἂν πιστεύουν, ὅτι, μὲ τὰς συλλήψεις ἀθώων καὶ μὲ τὴν ὀργάνωσιν μιᾶς νέας Δίκης τῶν Ἀεροπόρων, θὰ ἐπιτύχουν νὰ μεταβάλουν τὸ σῶμα τῶν Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν εἰς σῶμα πραιτωριανῶν καὶ τὸ στράτευμα εἰς ἄθροισμα ἀνδραπόδων.

Ἡ νέα σκευωρία θὰ συντριβῆ καὶ πολὺ ταχύτερα ἀπ' ὅσον συνετρίβη ἐκείνη, διότι τώρα ὑπάρχει τὸ ἀποκαλυπτικὸν προηγούμενον. Καὶ ἡ ἀλήθεια θὰ νικήσῃ, ὅσον καὶ ἂν ἀγωνίζωνται νὰ τὴν πνίξουν αἱ σκοτειναὶ δυνάμεις, μὲ τὴν βοήθειαν τῶν Λαγάνηδων καὶ τῶν Κωνσταντόπουλων ποὺ τὰς ὑπηρετοῦν.

Υ.Γ. Εἰς τὸ χθεσινὸν ἄρθρον τοῦ «Ἀνενδότου» τυπογραφικὸν λάθος μετέβαλε εἰς «συσκέψεις» τὰς «συλλήψεις», ποὺ ἀργεῖ νὰ πληροφορηθῆ ὁ κ. Κωστόπουλος. Τὰς «συσκέψεις» — τῶν πρωτουργῶν τῆς συνωμοσίας — εἶναι ζήτημα ἂν ἔστω καὶ ἀργᾶς πληροφορεῖται...

Πανιυὸς στοὺς ἀποστάτας

ΦΥΓΟΜΑΧΕΙ ΣΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

Μὲ προσοχήματα προσπαθεῖ ν' ἀναβάλη τὴν συζήτησιν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς.

Ἡ κυβέρνησις ἐπανικοβλήθη ἀπὸ τὴν πρόκλησιν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ὅπως διεξαχθῆ εἰς τὴν Βουλὴν συζήτησις ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ θέματος καί, φυγομαχοῦσα, ἀναζητεῖ τρόπον ἀποφυγῆς της. Τοῦτο προκύπτει σαφῶς ἀπὸ τὰς χθεσινὰς δηλώσεις ἐγκύρων κυβερνητικῶν κύκλων συμφώνως πρὸς τὰς ὁποίας εἶναι δυσχερὴς ἡ σύντομος πραγματοποίησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν.

Ἄλλωστε, κύκλοι ἐγγὺς τῆς κυβερνήσεως εὑρισκόμενοι, παρατηροῦν ὅτι βεβαίως θὰ εἶναι δυσχερὴς ἡ θέσις τῆς κυβερνήσεως κατὰ τὴν διεξαγωγὴν μιᾶς τοιαύτης συζητήσεως, δὲν δύναται ὅμως ἡ κυβέρνησις νὰ τὴν ἀποφύγῃ διότι καὶ ἐὰν ἐπιτύχῃ νὰ τὴν ἀναβάλῃ μέχρι τῆς λόγῳ τῶν ἑορτῶν διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, θ' ἀναγκασθῆ μοιραίως νὰ τὴν ἀποδεχθῆ, ὅταν τὰ νέα φορολογικὰ μέτρα συζητηθοῦν ὑπὸ τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας.

Εἰς τὴν συζήτησιν πάντως αὐτή, ὁποτεδήποτε καὶ ἐὰν διεξαχθῆ, δὲν θὰ λάβῃ μέρος ὁ κ. Μαρκεζίνης, ὁ ὁποῖος θὰ παραστῆ εἰς τὴν Βουλὴν ὡς ἁπλῶς ἀκροατής.

ΑΠΟΨΕΙΣ

ΕΙΣ τὴν ἀτελείωτην συνέχειαν τοῦ μυθιστορήματος περὶ ΑΣΠΙΔΑ, ὁ τύπος τῆς Δεξιᾶς γράφει τώρα ὅτι διάφοροι, μὴ ὀνομαζόμενοι, ἀξιωματικοὶ «ἐπρόκειτο νὰ ἐπιδιώξουν πραξικοπηματικὸν τὴν στήριξιν τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Γ. Παπανδρέου» (!) Φαίνεται λοιπὸν ὅτι αἱ ἐφημερίδες τῆς Δεξιᾶς θεωροῦν τοὺς ἀναγνώστας των ἐντελῶς ἠλιθίους, ὥστε νὰ καταπίνουν τὰ πάντα. Διότι ἕνα ἀπὸ τὰ δύο εἶναι δυνατὸν νὰ συμβαίνῃ. Ἐὰν, ὅπως ὑποστηρίζουν, ὁ κ. Παπανδρέου παρητήθη, διότι τὸ ἤθελε, δὲν εἶχε ἀνάγκην ἀπὸ στρατιωτικὸν πραξικόπημα διὰ νὰ συγκρατηθῆ εἰς τὴν ἐξουσίαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὁ ἴδιος παρητεῖτο μὲ τὴν θέλησίν του. Ἐὰν πάλιν ἀξιωματικοὶ προσπαθοῦσαν νὰ στηρίξουν τὴν κυβέρνησιν Παπανδρέου, σημαίνει ὅτι ὁ κ. Παπανδρέου δὲν ἤθελε νὰ παραιτηθῆ καὶ κάποιος ἄλλος τὸν ἐξηνάγκαζε. Ἀλλὰ διατί δὲν διαλέγουν ἐκ τῶν προτέρων ποῖον... φέμα θὰ ὑποστηρίξουν, ὥστε νὰ γελοιοποιοῦνται ὀλιγώτερον;

ΕΠΕΙΔΗ, πρὸς διευκόλυνσιν τῆς προδοσίας, ἡ ἐφημερὶς τῶν προδοτῶν ἐθεώρησε ὅτι ἔπρεπε νὰ κάμῃ μίαν φαινομενικὴν ἐπίθεσιν ἐναντίον τῆς Δεξιᾶς, ἡ «Καθημερινὴ» τὴν ἐρωτᾶ: «Ἐὰν ἡ Δεξιὰ εἶναι τὸ κακοποιὸν κόμμα τοῦ τόπου ἐρωτᾶται: Πῶς ἡ ἐν λόγῳ ἐφημερὶς δέχεται νὰ στηρίζεται ἡ κυβέρνησίς της εἰς αὐτήν; Δὲν βλέπει τὴν ἀντίφασιν;» Τὴν βλέπει, φυσικά, ἡ δυστυχής, ἀλλὰ τί νὰ κάνῃ; Δὲν εἶναι εὔκολον νὰ εἶσαι μοναρχικὸς καὶ νὰ παριστάνῃς τὸν δημοκράτην...

Η ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὴν ὁποίαν κανένας κίνδυνος δὲν ἀπειλεῖ τὸ ἐθνικὸν νόμισμα, συντρίβει ὅλους τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῶν ἐφημερίδων τῆς Δεξιᾶς καὶ τῶν συμμάχων τους προδοτῶν. Ἀποδεικνύει ἀντιθέτως ὅτι ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς χώρας εἶχε σταθεροποιηθῆ καὶ ἐνισχυθῆ τόσον καλὰ ἐπὶ κυβερνήσεως Κέντρου, ὥστε ἐξακολουθεῖ νὰ ἀντέχῃ, παρ' ὅτι ἐπὶ πέντε μῆνας, οἱ αὐλικοὶ συνωμόται διαλύουν τὴν χώραν.

ΣΧΕΤΙΚΑ μὲ τὰς συζητήσεις διὰ τὰ οἰκονομικὰ τῆς χώρας καὶ διὰ τὸ ποῖος πταίει δι' αὐτά, ὁλόκληρος ὁ καραμανλικὸς τύπος ἀπαιτεῖ ἀπὸ τοὺς κ.κ. Στεφανόπουλον καὶ Μητσοτάκην νὰ κάμουν ἀπογραφὴν τῆς καταστάσεως ποὺ παρέλαβαν. Ἀλλὰ τί νὰ ἀπογράψουν οἱ δυστυχεῖς, ἀφοῦ ἐκεῖνα ποὺ παρέλαβαν, τὰ παρέλαβαν ἀπὸ τὸν ... ἑαυτόν τους!

ΕΞΗΝΤΛΗΘΗΣΑΝ καθ' ὁλοκληρίαν οἱ περιβόητοι θεομπαΐχτες, οἱ ὁποῖοι ἐφρύαζαν ἐναντίον τοῦ βιβλίου τῶν θρησκευτικῶν τῆς πρώτης τάξεως τῶν Γυμνασίων. Ἡ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἀλιβιζάτου, ἐπιτροπή, ποὺ τὸ ἔκρινε καὶ πάλιν, ἐδήλωσεν ὅτι τὸ βιβλίον εὑρίσκεται ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς θρησκευτικῆς παραδόσεως καὶ συνέστησε τὴν χρησιμοποίησίν του. Ἀλλ' ὅπως καὶ ὁ Ἰησοῦς οὔτε καὶ ἡ Ἑλλὰς δὲν πρόκειται νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τοὺς ὑποκριτὰς Φαρισαίους, οἱ ὁποῖοι δὲν θὰ ἡσυχάσουν ἐὰν δὲν συντρίψουν τὴν ἐκπαιδευτικὴν Μεταρρύθμισιν.

Η ΕΝΩΣΙΣ ΚΕΝΤΡΟΥ

Ἐγνώσθη, ὅτι κατὰ τὴν συζήτησιν, ἡ ὁποία θὰ διεξαχθῆ εἰς τὴν Βουλὴν ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ θέματος, κύριοι ὁμιληταὶ ἐκ μέρους τῆς Ἑνώσεως Κέντρου θὰ εἶναι οἱ κ.κ. Ἀνδρέας Παπανδρέου καὶ Ἀθ. Κανελλόπουλος.

Κατὰ τοὺς πολιτικοὺς κύκλους τῆς Ε.Κ. ἡ συζήτησις προβλέπεται ἄκρως ἐνδιαφέρουσα καὶ πρωτότυπος. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Γ. Μελᾶς θὰ ἐκθέσῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἀθλίαν κατάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν παρέλαβε τὰ δημόσια οἰκονομικὰ ἀπὸ τὸν κ. Μητσοτάκην καὶ ὁ κ. Μητσοτάκης θὰ ἀπαντήσῃ τὸ ἴδιον διὰ τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐπενδύσεων τὸν ὁποῖον παρέλαβεν ἀπὸ τὸν κ. Στεφανόπουλον.

Τόσον ὁ κ. Α. Παπανδρέου, ὁ ὁποῖος, ὡς γνωστόν, «καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ 1965 ὑπῆρξε μόνον διὰ δύο καὶ ἡμισυ μῆνας ὑπουργὸς Ἀναπληρωτὴς Συντονισμοῦ ὅσον καὶ ὁ κ. Α. Κανελλόπουλος, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξεν ὑφυπουργός, θὰ ὑπερασπίσουν τοὺς ἐπικινδυνευόντας ὑπουργοὺς. Τὴν συζήτησιν θὰ κλείσῃ ὁ κ. Στεφανόπουλος, ὁ ὁποῖος θὰ συγχαρῇ καὶ θὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς δύο ὑπουργούς του κ.κ. Μελᾶν καὶ Μητσοτάκην διὰ τὴν ἀνδρικὴν κριτικήν των».

Ἔγκυροι κυβερνητικοὶ κύκλοι σχολιάζοντες τὸ ὑπὸ τῆς Ε.Κ. διατυπωθὲν αἴτημα, περὶ καταθέσεως στοιχείων διὰ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς χώρας, προκειμένου νὰ διεξαχθῆ —ἐνώπιον τῆς Βουλῆς καὶ πρὸ τῶν διακοπῶν τῶν Χριστουγέννων — σχετικὴ συζήτησις, προέβησαν εἰς τὰς ἀκολούθους δηλώσεις:

«Ἡ Κυβέρνησις ἔχει ἀποφασίσει, ὅπως θέσῃ ὑπ' ὄψιν τῆς Βουλῆς πλήρη στοιχεῖα, ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ θέματος, ἐνδιαφερομένη, περισσότερον παντὸς ἄλλου, διὰ τὴν ἐνημέρωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ περὶ τοῦ ποίος εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὸ προκῦψαν «ἄνοιγμα» τοῦ Προϋπολογισμοῦ καὶ τὴν μὴ ἐκτέλεσιν τοῦ προγράμματος δημοσίων ἐπενδύσεων.

»Τὰ ἀνωτέρω στοιχεῖα θὰ κατατεθοῦν, ὁμοῦ μετὰ τῶν οἰκονομικῶν νομοσχεδίων, πρὸ τῆς διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, θεωρεῖται ὅμως δύσκολες νὰ καταστῆ δυνατὴ καὶ ἡ ἄμεσος πραγματοποίησις τῆς ἐπ' αὐτῶν συζητήσεως.

»Πάντως θὰ καταρτισθῆ τὸ νομοσχέδιον περὶ δωδεκατημορίων τοῦ νέου Προϋπολογισμοῦ τῆς χώρας τὸ ὁποῖον θὰ κατατεθῆ εἰς τὴν Βουλήν, εὐθὺς μετὰ τὴν σύριαν ἐκ Παρισίων, ἐπάνοδον τῶν ἁρμοδίων ὑπουργῶν καὶ θὰ ψηφισθῆ πρὸ τῆς διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, προκειμένου νὰ καταστῆ δυνατὴ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ 1966».

Ὡς γνωστόν, ἡ Βουλὴ πρόκειται νὰ διακόψῃ τὰς ἐργασίας της πιθανῶς τὴν Τετάρτη, 22αν Δεκεμβρίου.

ΠΡΟΣ ΓΕΛΟΙΟΠΟΙΗΣΙΝ

Πολιτικοὶ κύκλοι, μὴ ἀνήκοντες εἰς τὴν Ἕνωσιν Κέντρου παρατηροῦν ὅτι διὰ πολλοὺς λόγους ἡ κυβέρνησις τῶν ἀποστατῶν θὰ εὑρεθῆ εἰς δύσκολον θέσιν κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς. Δύο βασικοὶ λόγοι εἶναι:

1) Ὅτι ὁ ὑπὸ τῆς Ε.Κ. καταρτισθεὶς προϋπολογισμὸς τοῦ 1965 ἦτο ἰσοσκελισμένος ἡ κυβέρνησις δὲ θὰ πρέπει νὰ ἐξηγήσῃ τί συνέβη μετὰ τὴν 15ην Ἰουλίου καὶ εὑρέθη ἐλειμματικός.

2) Ὅτι εἰς τὴν ἀναφερομένην ἐπίθεσιν ἐναντίον τοῦ κ. Α. Παπανδρέου ἀσφαλῶς θ' ἀντιταχθοῦν τὰ ὅσα ὁ κ. Στεφανόπουλος καὶ ἄλλοι ἀποστάται ἐδήλωσαν περὶ αὐτοῦ καὶ τῶν προσόντων του ὅταν α) ἀπεχώρησεν ὁ κ. Α. Παπανδρέου ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ καὶ β) Ὅταν ἐπανῆλθεν εἰς αὐτό.

ΕΣΗΜΕΙΩΘΗ ΕΛΑΦΡΑ ΒΕΛΤΙΩΣΙΣ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΤΟΥ ΣΩΜΕΡΣΕΤ ΜΩΜ

ΝΙΚΑΙΑ, 15. — Ὁ Σώμερσετ Μώμ ἐνεφάνισε σημεῖα βελτιώσεως, ἡ κατάστασις του ὅμως παραμένει κρισιμωτάτη. Τοῦτο ἐδήλωσαν οἱ ἰατροὶ τῆς πρώτην φορὰν ἐξέδωσαν χθὲς δελτίον ἐπὶ τῆς πορείας τῆς ἀσθενείας τοῦ ἡλικίας 91 ἐτῶν Βρετανοῦ συγγραφέως.

Εἰς τὸ δελτίον αὐτὸ ἀναφέρεται ὁτι ἐξηφανίσθη τὸ πνευμονικὸν οἴδημα καὶ ὁ πυρετὸς ὑπεχώρησεν. Εἰς τὸν ἀσθενῆ ἐδόθη προχθὲς τὴν νύκτα ὀξυγόνον.

ΑΓΝΩΣΤΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΚΑΙ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Α.' Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΗΓΕΤΗΣ

ΠΑΝΤΟΤΕ ΑΙΣΙΟΔΟΞΟΣ

3ον

Στὴν μελέτη του, περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ μέλλοντος, ὁ Γ. Παπανδρέου δὲν παραγνωρίζει τὴν σπουδαιότητα τοῦ ρόλου ποὺ θὰ διαδραματίσῃ ἡ γυναικεία κίνησις.

Ἡ ἰδία ἐξέλιξις τῆς βιομηχανίας — γράφει — θὰ δημιουργήσῃ ὁπωσδήποτε καὶ τὰς δύο κυρίας προϋποθέσεις τῆς συγχρόνου γυναικείας κινήσεως:

α) θὰ καταστήσῃ μὴ ἐπικερδῆ τὴν οἰκιακὴν παραγωγικὴν ἐργασίαν, καὶ

β) θὰ δημιουργήσῃ ἐργασίαν εἰς τὴν ἀγορὰν (ἢ εἰς τὸ σπίτι διὰ τὴν ἀγοράν).

Ἡ ἐργασία ὅμως ἐπὶ μισθῷ θὰ καταστήσῃ τὰς Γυναίκας οἰκονομικῶς αὐτάρκεις καὶ ἑπομένως ἀνεξαρτήτους, κατὰ συνέπειαν θὰ τὰς χειραφετήσῃ ὀλίγον κατ' ὀλίγον θὰ ἐξελίξῃ τὴν σημερινὴν Σκλάβαν — Κούκλαν εἰς ἐλευθέραν ὥριμον Προσωπικότητα.

Συγχρόνως ὅμως θὰ χαλαρώσῃ καὶ τὰ σημερινὰ αὐστηρὰ ἤθη, ὅπως συνέβη παντοῦ. Καί, τέλος, θὰ ὁδηγήσῃ τὰς Γυναίκας εἰς «ἐπίγνωσιν» τῶν ἀναγκῶν των καὶ εἰς «ὀργάνωσιν» — ἡ ὁποία κατ' ἀρχὰς θ' ἀρκεσθῆ εἰς τὴν ἐπίκλησιν τῆς νομοθετικῆς προστασίας τοῦ Κράτους.

⁂

Ἀλλ' ἐκεῖνος ποὺ θὰ θελήσῃ νὰ γνωρίσῃ τὸν Γεώργιο Παπανδρέου σὰν πνευματικὸν ἡγέτη, πρέπει νὰ σταθῆ, νὰ ἐμβαθύνῃ τὶς σκέψεις ποὺ ἀναπτύσσει γιὰ τὰ πολιτικὰ κόμματα.

Σὲ μιὰ ἐποχή, ποὺ τὸ Φιλελεύθερον, τὸ βενιζελικὸ κόμμα, στὸ ὁποῖον ἰδεολογικὰ ἀνήκει, δι ἐκδικεῖ τὸν μεγάλο τίτλο τοῦ «κόμματος ἀρχῶν»—ὁ Γ. Παπανδρέου τοῦ τὸν ἀρνεῖται. Δὲν εἶναι πολιτικὴ ἀντίθεσι ἀλλὰ κοινωνιολογικὴ θέσις, εἶναι ἡ ἐπιστημονικὴ ἀλήθεια τὴν ὁποίαν δὲν δέχεται νὰ κρύψῃ. Καὶ θέτει τὶς δύο βασικὲς προϋποθέσεις γιὰ τὴν δημιουργίαν κομμάτων ἀρχῶν:

- Τὴν οἰκονομικὴν ἐξέλιξιν ποὺ θὰ δημιουργήσῃ τὶς ἀντιθέσεις μεταξὺ τῶν τάξεων.
- Τὴν ἀπόκτησιν «συνειδήσεως τάξεως» ἀπὸ τὶς λαϊκὲς τάξεις.

Ἡ πρώτη προϋπόθεσις ἀποτελεῖ ὑποχρέωσιν τῶν πολιτικῶν ἡγετῶν, ἔναντι τῶν λαϊκῶν μαζῶν. Ἡ δευτέρα, ὑποχρέωσιν τῶν ἀνθρώπων τοῦ λαοῦ, ἀπέναντι τοῦ ἑαυτοῦ των, ὅπως συνεχίζει ὁ Γ. Παπανδρέου, ὁ ὁποῖος γράφει:

ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΚΟΜΜΑΤΑ. Τὰ πολιτικὰ κόμματα δὲν εἶναι αὐθαίρετος δημιουργία μεγάλων πολιτικῶν, ἀλλὰ «ἔκφρασις» τῶν συμφερόντων — ἰδανικῶν ὡρισμένων κοινωνικῶν τάξεων.

Αἱ οἰκονομικαὶ τάξεις, αἱ ὁποῖαι ὑπάρχουν εἰς τὰς συγχρόνους κοινωνίας, καὶ ἑπομένως ἐκφράζονται πολιτικῶς, εἶναι τέσσαρες:

Ἡ τάξις τῶν Φεουδαρχῶν, — Εὐγενῶν — Ἀξιωματικῶν—Κλήρου, ἡ ὁποία συνθέτει τὸ Συντηρητικὸν κόμμα.

Ἡ τάξις τῶν Κεφαλαιούχων, ἡ ὁποία ἐκφράζεται εἰς τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων.

Ἡ τάξις τῶν μικρονοικοκυραίων, ἡ ὁποίαν συθέτει τὸ λαϊκὸν προοδευτικὸν κόμμα, καὶ

Ἡ τάξις τῶν Ἡμερομισθίων Ἐργατῶν μὲ τὸ Σοσιαλιστικὸν κόμμα.

Ἡ πρώτη τάξις τῶν Συντηρητικῶν ὑπάρχει εἰς τὰ Κράτη μὲ ἰστορικὴν συνέχειαν καὶ μεσαιωνικὰς παραδόσεις, ἔλειπεν ὅμως εἰς τὸ ἰδικόν μας, ἕνεκα τῶν ἰδιαιτέρων ἰστορικῶν συνθηκῶν μας.

Ἐπίσης ἔλειπαν οἱ Ἐργάται ὡς μάζα, ἐπειδὴ ἡ βιομηχανία δὲν εἶχεν ἐξελιχθῆ.

Οἱ Κεφαλαιοῦχοι ἐπίσης ἦσαν ὀλίγοι, ἀνεπαρκεῖς ἑπομένως πρὸς δημιουργίαν ἰδίου κόμματος, πάντως ὅμως ἱκανοί, ἐν συνδυασμῷ μὲ τοὺς ἀνηθίκους δημαγωγοὺς καὶ τὰς οἰκογενείας τῆς ἐπαναστάσεως, νὰ ἐκμεταλλευθοῦν τὸ ἄπειρον Κράτος.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΖΑ

Ἡ μεγάλη Ἑλληνικὴ μᾶζα ἀπετελεῖτο ἀπὸ τὸν Λαὸν τῶν Μικρονοικοκυραίων.

Ἀφοῦ λοιπὸν ἔλειπαν κοινωνικαὶ τάξεις μὲ ἀντίθετα οἰκονομικὰ συμφέροντα, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπάρξουν καὶ κόμματα διαφόρων «ἀρχῶν»· ἡ οἰκονομική

ΒΛΕΠΕ ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Εἰς τὴν 7ην σελίδα

Μιὰ ζωή, ἕνας ἀγώνας γιὰ τὴν Δημοκρατία

ΕΥΤΕΛΗ ΤΕΧΝΑΣΜΑΤΑ ΔΙΚΟΛΑ

Ταινίες
ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ 13 — 19 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1965

ΤΩΝ κ.κ. Ν. ΚΟΝΤΟΥ ΚΑΙ Δ. ΧΑΡΙΤΟΥ

ΤΟΥ ΜΙΧ. ΚΑΛΑΤΟΖΩΦ

ΜΑΤΩΜΕΝΗ ΠΑΤΡΙΔΑ
(ΕΙΜΑΙ Η ΚΟΥΒΑ)

Σκηνοθ.: Μιχ. Καλατόζωφ
Φωτ.: Σεργκέϊ Ούρουσέβσκυ
Ἑρμην.: Σέρτζιο Κορριέρι, Ραούλ Γκαρτσία, Σαλβαντόρ Βούντ κ.ἄ.
(Πάνθεον)

Μιὰ ἐπανάσταση ποὺ πέτυχε καὶ μιὰ παγκόσμια κρίση ποὺ κόντευε νὰ παρασύρει τὴν Ὑφηλιὸ στὴν ὁλοκληρωτική της καταστροφή, προκάλεσε ὅπως ἦταν φυσικό, τὸ γενικὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κόσμου γιὰ τὴν Κούβα, ποὺ ὡς τότε δὲν τὴν γνωρίζαμε παρὰ μόνο ἀπὸ τὴν ἐκλεκτή της... ζάχαρη, τὶς εὔθυμες μουσικές της χαμπανέρες καὶ τὰ πούρα της, τῆς Ἀβάνας. Ἡ καλύτερη ταινία αὐτῆς τῆς ἑβδομάδας καὶ μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ σημαντικές, σίγουρα, ὅλης τῆς χρονιᾶς, εἶναι τυπικὰ βέβαια μιὰ σοβιετο-κουβανικὴ συμπαραγωγή. Οὐσιαστικὰ ὅμως ἡ ἀπόλυτη κυριαρχία τοῦ προσωπικοῦ σκηνοθετικοῦ τῆς ὕφους, τὴν κάνει χωρὶς ἀμφισβήτηση ἔργο ἀξεχώριστο καὶ ἀτόφιο τοῦ Καλατόζωφ, ποὺ θεματικὰ ἀναφέρεται στὰ συμπαρακτικὰ γεγονότα τῆς κουβανέζικης ἐπαναστατικῆς ζωῆς, ὅπως τὴν εἶδαν σὲ συνεργασία (στὸ σενάριο) ἕνας Κουβανέζος, ὁ Ἐνρίκε Μπάρνετ κι' ὁ πολὺς Σοβιετικὸς ποιητὴς Εὐγ. Γιεφτουσένκο. Ὁ Καλατόζωφ μαζὶ μὲ τὸν μόνιμο σχεδὸν συνεργάτη του, τὸν ἔξοχο ὀπερατὲρ Σεργκέϊ Οὐρουσέβσκυ, βρέθηκαν κι' αὐτοὶ στὴν Κούβα τοῦ Κάστρο, ἀνάμεσα σ' ἄλλους προοδευτικοὺς Εὐρωπαίους κινηματογραφιστὲς (τὸν Ζαβατίνι, τὸν Ὀτέλο Μαρτέλλι, κ.ἄ.) ποὺ θέλησαν νὰ συνδράμουν στὴν ὑπόθεση δημιουργίας ἑνὸς ντόπιου κινηματογράφου. Καὶ γύρισαν στὰ 1963 μὲ 64 ἕνα ἀληθινὸ κινηματογραφικὸ ποίημα. Τώρα, ἡ ταινία αὐτὴ τοῦ Καλατόζωφ «Εἶμαι ἡ Κούβα» (ποὺ ἐδῶ γίνηκε «Ματωμένη Πατρίδα») φτάνει στὴν Ἑλλάδα μὲ τὸ κύρος τοῦ δημιουργοῦ της. Ἂν ἔχει δεῖ κανεὶς τὸ «Ὅταν περνοῦν οἱ Γερανοὶ» καὶ τὸ «Γράμμα δὲν ἐστάλει ποτέ», ἔχει νὰ θυμᾶται πολλὰ καὶ νὰ λέει πολλὰ γιὰ τὸν Καλατόζωφ. Κυρίως, ὅμως, δὲν μπορεῖ νὰ ξεχάσει αὐτὸν τὸν δημιουργικὸ συνεπαγμὸ μιᾶς σπάνιας λυρικῆς εὐαισθησίας μεταπλασμένης —κι' αὐτὸ εἶναι τὸ σπουδαιότερο— σὲ εἰκόνα, μὲ ἰν εἰκόνα ποὺ ὀργανώνεται μὲ τελειότητα (κάθε ἄλλο ὁμως παρὰ ψυχρὴ) πάνω σὲ δυὸ ἀξεπέραστης δυναμικότητας σκέλη: στὴν καθάρια εἰκαστικὴ καὶ μαζὶ δραματικὴ αἴσθηση τῆς ζωῆς. Μὲ τὸ τρίτο ἔργο τοῦ Καλατόζωφ ποὺ βλέπουμε τώρα, μποροῦμε πιὰ νὰ βεβαιωθοῦμε ὅτι διαμορφώθηκε στὸν Παγκόσμιο Κινηματογράφο ἕνα νέο προσωπικὸ ὕφος, ἀνάμεσα σὲ χίλια δυὸ —συχνὰ ἀνιαρότατα— κινηματογραφικὰ ρεύματα, ἐντελῶς διακριτὸ στὴν ἀέναη, τόσο «ἐκμαιευτικὴ» κίνησή του, ἕνα ὕφος ἔντονα ἐκφραστικὸ ποὺ ὑποτάζει μιὰν ἐκπληκτικὴ τεχνικὴ στὴν Τέχνη καὶ στὸ οὐσιαστικὸ μήνυμα τοῦ δημιουργοῦ του.

Τὸ «Εἶμαι ἡ Κούβα», γιὰ ν' ἀφήσει καὶ μερικὲς πλευρές του ἀκάλυπτες στὰ πυρὰ τῶν μεμψίμοιρων, δὲν βασίζεται στὴν ἀνάπτυξη κι' ὁλοκλήρωση μιᾶς Ἱστορίας ἑνὸς χαρακτήρα. Κάνει κάτι ἄλλο, ποὺ δὲν εἶναι ὑποχρεωμένος κανεὶς νὰ τὸ πάρει σὰν καλύτερο, ἀλλὰ οὔτε καὶ σὰν χειρότερο: Φιλοδοξώντας νὰ δώσει παρατακτικὰ σὰν ἕνα «φρέσκο», ὄχι τόσο τὸν ἀγῶνα (γιὰ νὰ μὴν προσφύγει προφανῶς σὲ παροδικὰ προπαγανδιστικὰ ἐφφὲ καὶ νὰ καταλήξει σὲ μιὰ ταινία τοῦ τύπου αὐτοῦ), ἀλλὰ στὴν ἐσωτερικὴ δομὴ τοῦ λαϊκοῦ ξεσπάσματος, χρησιμοποιεῖ 4 ἐπεισόδια. 4 δηλαδὴ σταδιακὰ κομμάτια ζωῆς στὴν Κούβα, ποὺ εἰκονίζουν τὸ ἐπαναστατικὸ τῆς προτσές. Οἱ τέτοιοι στόχοι, φυσικά, εἶναι δυσθεώρατοι, γι' αὐτὸ καὶ οἱ σπόνδυλοι τοῦ ἔργου «διαγράφονται» λιτά, ἀλλὰ καὶ ἀδρά, μὲ μιὰ λεκτικὴ λακωνικότητα ποὺ μονάχα ἡ εἰκονικὴ εὐγλωττία καὶ ἡ μαεστρία τοῦ ἐκπληκτικοῦ Οὐρουσέβσκυ, ἀντικαθιστᾶ ἐπάξια. Κανεὶς ἴσως ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς 16ιους τοὺς Κουβανέζους, δὲν μπορεῖ νὰ ἐλέγξει τὶς λεπτομέρειες τῆς αὐθεντικότητας αὐτῶν τῶν 4 ἐπεισοδίων, ἀλλὰ σίγουρα —κι' αὐτὸ μᾶς ἐνδιαφέρει ἐμᾶς περισσότερο— μπορεῖ νὰ κρίνει τὴν «δραματικὴ» της ἀλήθεια καὶ τὴν ἐμπνοή τους πού, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, καταφέρνουν συνταρακτικὰ ἀποτελέσματα στὴ μεταδοτικότητά τους. Ὁ ποιητικὸς τόνος εἶναι ὑψηλός, ἀλλὰ ὄχι ἀποξενωτικός, καὶ στὴν πιὸ πεζὴ σκηνή, ὅλα, τὰ πιὸ «πραγματικὰ» γεγονότα, οἱ πιὸ καθημερινοὶ χῶροι (στὴν πόλη, στὸ χωράφι, στὸ βουνὸ ἢ καὶ στὸ κοσμοπολιτικὸ περιβάλλον ἀκόμα ὅπου κάθε ποιητικότητα μπορεῖ νὰ χαθεῖ) διοχετεύονται στὴ λυρικὴ χοάνη ποὺ διαθέτει ὁ σκηνοθετικὸς σίστρος, κι' ἔτσι ὁ πλασμός τους σὲ μιὰν εἰκονικὴ ποίηση εἶναι ἔπειτα κάτι ποὺ γιὰ τὸν Καλατόζωφ δὲν ἀποτελεῖ δυσκολία. Ἐδῶ, οὔτε ἀκόμα καὶ οἱ τεχνικὲς δυσκολίες δὲν ἐμποδίζουν μιὰ ὀργιαστικὴ φαντασία σὰν αὐτὴ τοῦ Καλατόζωφ νὰ ἀκτινοβοληθεῖ. Δὲν ἔχετε παρὰ νὰ προσέξετε αὐτὰ τὰ καταπληκτικὰ μακρυὰ πλάνα, ἀληθινοὺς ἄθλους, στὴ σκηνὴ τῆς ἀριστοκρατικῆς πισίνας, στὴν κηδεία τοῦ φοιτητῆ ἢ στὸ ἀνέβασμα στὸ βουνὸ τοῦ γωρίου Μαριάνο, "Ὁλα τοῦτα δὲν εἶναι μονάχα ἁπλοῖ ἐντυπωσιασμοί. Ἐνφαθαλμίζονται στὸ βαθὺ νόημα τοῦ ἔργου. Ἔχουν βέβαια ἀπ' τὴν ἄλλη κάτι τὸ μεγαλειώδες καὶ κινδυνεύουν γιὰ τοῦτο νὰ χαρακτηρισθοῦν ἀπὸ ἕναν φωτογραφικὸ βεριπαλισμό. Μὰ κανεὶς δὲν μπορεῖ ν' ἀρνηθεῖ πὼς ἐκεῖ ποὺ ταυτίζονται μὲ τὸ περιεχόμενο, μπαίνουν κατάκαρδα στὸν θεατὴ καὶ προγματώνουν μὲ τὸν πιὸ ἄμεσο τρόπο τὸ σκοπό τους. Εἶναι τὸ ἀσήριτο ἐκφραστικὸ δυναμικό τους. Ποιὸς θὰ μπορέτει, ἀλήθεια, νὰ ξεχάσει σκηνὲς σὰν ἐκεῖνη τοῦ Ἀμερικανοῦ στὴ συνοικία μὲ τὰ παραπήγματα, τοῦ ἐμπορισμοῦ τῶν ζαχαροκάλαμων, τοῦ ξεσηκώματος τῶν φοιτητῶν ἢ τοῦ βομβαρδισμοῦ. Τέλος, ἕνα εἰδικὸ μέτι θὰ μποροῦσε νὰ δεῖ ἀκόμα κ' ἀπηχήσεις ἀπ' τὸ «Ποτέμκιν» τοῦ Ἀϊζενστάϊν (σκηνὲς λχ. στὰ σκαλιά, μὲ μιὰ ἀντιστροφὴ μάλιστα ἐδῶ τῶν δυνάμεων) ἢ ἀπὸ τὴ «Γῆ» τοῦ Ντοβζίενκο (στὶς σκηνὲς τοῦ χωρικοῦ Γέρο - Πέντρο στὸ χωράφι του) μὰ οὐτὸ δὲν μειώνει τὶς φιλοδοξίες αὐτοῦ τοῦ ὕφους. Ἀντίθετα, φαίνεται νὰ τὸ ἐνισχύει στὸν ἐκσυγχρονισμό του καὶ τὸ κάνει νὰ ξεπερνάει, τελικά, κάθε μικρόψυχη λεπτολογία ἐντομοπυλλέκτου, ποὺ πιθανὸν τὸ ἀπειλεῖ.

Τὸ σκοτωμένο περιστέρι ἀπ' τὶς ριπὲς τῶν ἀνθρώπων τοῦ Μπατίστα, σὲ μιὰ σκηνὴ τῆς ρώσικης ταινίας «Ματωμένη Πατρίδα».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ

ΤΟΝ ΠΑΛΗΟ ΕΚΕΙΝΟ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ

Παραγ.: Κλ. Κονιτσιώτη
Κείμενο — Παρουσίαση: Ἀλ. Σακελλάριου.
Ἐμφανίζονται παλιοὶ ἠθοποιοὶ τοῦ θεάτρου καὶ τῆς ὀθόνης.

Γι' αὐτὸ τὸ φίλμ, ὑπάρχει μιὰ σύγταση ποὺ ἴσως νὰ φανεῖ ἀπροσδόκητη, προερχόμενη ἀπὸ μιὰ ὑπεύθυνη κριτική καὶ μ' ἕνα τόσο ἐνθρικὸ ἢ περιφρονητικὸ πνεῦμα ποὺ ὑπάρχει στὸν ἀέρα γιὰ τὸν ἑλληνικὸ γενικὰ κινηματογράφο: Πηγαίνετε ν' ἀπολαύσετε τὰ παλιὰ ἐτοῦτα, ἀλλοτινὰ δείγματα τοῦ κινηματογράφου μας, κάνοντας παράλληλα καὶ τὶς σχετικές, σωστὲς χρονικὲς ἐκτιμήσεις στὰ διάφορα γυρίσματα ποὺ τὸ ἀποτελοῦν. Κάντε το, σὰν νὰ μπαίνετε σ' ἕνα κινηματογραφικὸ Μουσεῖο μέ... φιλμικὲς ἀρχαιότητες! Ὑποκατάστατο ἑνὸς τέτοιου Ἱδρύματος, ἀς θεωρηθεῖ αὐτὴ ἡ «ταινία» συμπύκνωση τῆς μικρῆς Ἱστορίας τοῦ ἑλληνικοῦ κινηματογράφου, ποὺ εἶχε τὴν πολὺ εὐτυχισμένη καὶ πολὺ ἔξυπνη ἰδέα νὰ κάνει ὁ παντοιοτρόπως δραστήριος παραγωγὸς κ. Κλ. Κονιτσιώτης. Εἶναι, ἀλλοστε, μοναδικὴ εὐκαιρία γιὰ ὅσους παρακολουθοῦν μὲ κάποιο ἐνδιαφέρον τὴν ἑλληνικὴ παραγωγὴ ν' ἀποκτήσουν ἔτσι καὶ ἀρκετὲς βάσεις μιᾶς ἀπαραίτητης καὶ χρήσιμης συγκριτικῆς. Ἔπειτα, δὲν θὰ εἶναι μικρότερη καὶ ἡ εὐκαιρία ποὺ θὰ τοὺς δοθεῖ νὰ εὐθυμήσουν πραγματικά. Γιατὶ τὸ ἀληθινὸ γέλιο ἐδῶ, δὲν βγαίνει ἀπὸ μιὰ κατασκευασμένη μόνο κωμικότητα (στὶς κωμῳδίες), ἀλλὰ κι' ἀπὸ μιὰ ἀντίθεση ἀκριβῶς πρόθεση ποὺ κωμικοποιεῖται ἁπλὸς μὲ τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου.

Συναρμολογώντας πραγματικὰ σπάνια ντοκουμέντα (ὅπως τὰ πολύτιμα κομμάτια ἀπὸ τὴν κινηματογράφηση τοῦ «Προμηθέα Δεσμώτη» τῶν Δελφικῶν Ἑορτῶν τοῦ 1927) ἀρκετὲς σκηνὲς ἀπ' τὴν λυρικὴ εἰκονικὰ καὶ θεαματικὰ τόσο ἀξιόλογη γιὰ τὴν ἐποχή τῆς προσπάθεια τοῦ Λάσκου «Δάφνις καὶ χλόη» (1930), ἐποχικὰ χαριτωμένα ζουρνάλ, κωμικὰ σπαράγματα τοῦ ἀλ. Μαξ Λίντερ Μιχαὴλ Μιχαὴλ τοῦ Μιχαὴλ, ἀρκετὲς σκηνὲς ἀπὸ τὰ δράματα, τὰ γεμάτα ἀθλητὴ καὶ ἀπροσχημάτιστη φιλοδρότητα τοῦ αἰωνόβιου Ἀχ. Μαδρᾶ, καθὼς κι' ἀπ' τὴν πρώτη «ἀξιώσεων» ἑλληνικὴ ἠθογραφία (σὲ θέμα τοῦ Π. Νιρβάνα) τὴν «Ἀστέρω» (1929) τοῦ Γαζιάδη μὲ τὴν τόσο καλοφωτογραφημένη ἑλληνικὴ ὕπαιθρο, ὅλα τοῦτα μ' ἕνα εὔθυμο, ἀλλὰ στὸ βάθος πικρὸ γιὰ τὰ γιάτα ποὺ περνοῦν, σχόλιο, τὸ φίλμ τοῦ Κονιτσιώτη θέτει, μὲ τὸ σίγουρα θετικὸ ἐνδιαφέρον της τὴν ὑπογράμμιση γιὰμιὰ συνέχεια: Γιὰ ἄλλες ἐποχὲς μιὰ νέα ἀνθολόγηση...

ΤΟ ΟΥΕΣΤΕΡΝ

ΟΙ ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΓΕΝΝΑΙΟΙ
(THE SONS OF KATIE ELDER)

Σκηνοθ.: Χ. Χαθαγουαίη.
Ἑρμην.: Τζ. Γουαίην, Ντὴν Μάρτιν, Μίκαελ Ἄντερσον, Μάρθα Χάγιερ.
(Ἀθήναιον, Πιγκάλ, Ρόδον, Ἀμφιθέον, Στάρ).

Γιὰ ὅσους τοὺς ἀρέσει τὸ εἶδος ἂς εἰπωθεῖ ἀπ' τὴν ἀρχή, ὅτι τὸ φίλμ προσφέρει καὶ μὲ τὸ παραπάνω τὶς ἱκανοποιήσεις ποὺ θ' ἀναζητηθοῦν σ' αὐτό. Μὲ τὴν εὐθύτητα καὶ τὴν ἀπλότητα μιᾶς ἀπαίτησης γιὰ σκέτη καὶ αὐθεντικὴ δράση, ὁ θεατὴς ξαναβρίσκει —ἄραγε, γιὰ ποσοστὴ φορά;— τὰ γνωστὰ στοιχεῖα: Δηλαδὴ τὴν ἀπέραντη φάρμα, τοὺς διεκδικητές της, τὸν πλοῦτο τῶν ἐξωτερικῶν τῶν μεξικανικῶν πεδιάδων, τὶς συμπλοκές, τὴν «ἄμεση» παλληκαριὰ κι' ἀκόμα, ἐδῶ, ἕνα μυστήριο ποὺ προσπαθοῦν νὰ ξεδιαλύνουν 4 ἀδέρφια κάτω ἀπὸ τὴ σκιὰ μιᾶς πεθαμένης δυναμικῆς μάνας. Ὅσο γιὰ τὴ συμβολὴ τοῦ σκηνοθέτη (τοῦ παλαίμαχου, ἀλλὰ ἄνισου Χαθαγουαίη) εἶναι ἀπρόσωπη φυσικά. Ἀκόμα κι' οἱ πρωταγωνιστές του, ἕνας - δυὸ ἀπὸ αὐτοὺς τουλάχιστον, θὰ συνπέπουν μὲ τὴ φήμη τῶν ὀνομάτων τους, παρὰ μὲ τὴν καθαυτὸ ἑρμηνεία τους. Ὁ Τζὼν Γουαίην κι' ἐχω ὁ Τζὼν Ἄλντερ, ὅπως κι' ὁ Ντ. Μάρτιν, εἶναι ὁ Ντ. Μάρτιν κι' ὄχι ὁ Τὸμ Ἄλντερ.

Ἄλντερ.

ΝΙΚ. ΚΟΝΤΟΣ

Η ΤΡΕΛΛΗ ΚΩΜΩΔΙΑ

ΧΑΡΕΜΙ ΓΙΑ ΔΥΟ
(WHAT'S NEW POSSYCAT;)

Σκηνοθ.: Κλάϊδ Ντόννερ
Ἑρμην.: Πήτερ Ο' Τούλ, Πήτερ Σέλλερς, Ρόμμυ Σνάϊντερ, Πάουλα Πρέντις Κοπουσίν, Γοὺντ Ἄλλεν, Οὔρσ. Ἄντρες.
(Ἔσπερος, Ἔμπασσυ, Γαλαξίας, Πτὶ Παλαί, Τριανόν.

Κινηματογραφικὴ κωμῳδία 100%. Σταδιοδρομία ἐξασφαλισμένη καὶ ἔξω ἀπὸ τὶς κινηματογραφικὲς αἴθουσες. Κιόλας ἡ παριζιάνικη μόδα λανσάρει ντύσιμὸ «ψῖψίνα» καὶ βλέπουμε...

Τὸ προηγούμενο τῆς ταινίας ὑπῆρξε, ἀσφαλῶς, ὁ «Τρελλὸς... τρελλὸς.... κόσμος» τοῦ Κράμερ, ὅπως καὶ ἐκείνου ὁ Σένετ, χωρὶς, βέβαια, νὰ ξεχνᾶμε τὸ «Πουτὶκι ποὺ βουνᾶται» ἢ τὸ «Νάκ». Μόνο ποὺ ἐδῶ ὁ «Τρελλὸς κόσμος» ἀνακατατάσσεται,

Ὁ Ἀχιλλέας Μαδρᾶς ὁμιλῶν κατὰ τὴν πρώτη παράστασι τῆς ταινίας «Τὸν παλιὸ καλὸ καιρό».

μπαίνουν νέα στοιχεῖα, ὑπάρχει διάφορο ἀποτέλεσμα, ὑπάρχει διάφορη ἀξιοποίηση τῆς μνήμης τοῦ παλιοῦ τρελλοῦ κινηματογράφου. Ὁ Ἔγγλέζος —πάλι!— σκηνοθέτης Κλάϊδ Ντόννερ, στηριγμένος σ' ἕνα πανέξυπνο καὶ σκαμπρόζικο σενάριο τοῦ Γούντυ Ἄλλεν, μὲ ἀστραφτερὸ καὶ πιπερατὸ διάλογο, ἔστησε μιὰ ἐξωφρενικὴ σάτιρα τοῦ ἐρωτικοῦ παιγνιδιοῦ ὅπως αὐτὸ ἀναπτύσσεται στὴ γκάμα τῶν «μοντέρνων καιρῶν» μας. Πιὸ πέρα ἀκόμη, σκιτσάρησε καὶ ἀπέδωσε μὲ τρόπο σπαρταριστὸ τὴν καρικατοῦρα τοῦ αἰσθησιακοῦ καὶ πορνογραφικοῦ κινηματογράφου μὲ τά, δῆθεν, πολύπλαγκτα καὶ σοβαροφανῆ θέματα ποὺ τὸν προφασίζονται. Ὁ σπουδαῖος ψυχίατρος ποὺ ἔχει ὁ ἴδιος ἀνάγκη θεραπείας, λόγω τῆς ἀκατασίγαστης ἐρωτικῆς του πείνας, ὁ ἀχόρταγος ἐραστὴς ὅλων τῶν γυναικῶν, ποὺ ἐν τούτοις, λαχταράει τὸ γάμο μὲ τὴ δασκαλίτσα του ἀλλὰ τρέμει τὴν πραγματοποίησή του, οἱ γυναῖκες οἱ ἀκόρεστες, οἱ σεξουαλικὰ νευρωτικές, οἱ ἀνικανοποίητες, ποὺ σὰν ταραντοῦλες τριγυρίζουν ἀσφυκτικὰ τὸ «ὄμορφο» σερνικὸ μέχρις ἐρωτικοῦ θανάτου... ἀπὸ ἐξάντληση. Ὅλος αὐτὸς ὁ κόσμος ἐρωτικὰ νόμιμος ἢ παράνομος ποὺ ἀπατᾶει καὶ ἀπατιέται, ποὺ κυνηγάει καὶ κυνηγιέται, προφασίζεται παράλογα, λαχταράει παράλογα, κοροϊδεύει — προπάντων κοροϊδεύει— ποὺ θεοποιεῖ τὸν ἐρωτισμὸ ἀπὸ τὸ ἀγαθὸ αἴσθημα, τὴν κομπλεξικὴ ἐρωτικὴ ὑπότοση καὶ μέχρι τὴν ὠμὴ σαρκοβορία εἶναι ὁλόσωμος ποὺ θυμματίζει καὶ ξετινάζει μπρὸς στὰ μάτια μας σὰν πυροτέχνημα, ὁ Ντόννερ.

Ἡ ἑρμηνεία φτάνει στὰ πιὸ εὐτυχισμένα ἀποτελέσματα, μὲ τὸ ἀπροσδόκητο κωμικὸ ταλέντο τοῦ Πήτερ Ο' Τούλ, ποὺ κρεάρει τὸ ρόλο τοῦ θύματος καὶ θύτη τὼν γυναικῶν σὲ ποιοτικὴ ἐπίδοση σαμπάνιας, μὲ ἔναν καταπληκτικὸ Πήτερ Σέλλερς στὸ ρόλο τοῦ ψυχοπαθοῦς... ψυχιάτρου τὸν γεμάτο κωμικὸ νεῦρο (μεγάλου μέλλοντος ἠθοποιὸ) Γοὺντ Ἄλλεν, ποὺ εἶναι καὶ ὁ σεναρίστας τοῦ ἔργου, στὸ ρόλο τοῦ κοντοῦ, ἐρωτικὰ ἀμελητέου, καὶ ἕνα τσούρμο λαχταριστὲς «ψῖψίνες» μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸ ἔξοχο αἰλουροειδὲς ποὺ λέγεται Ρόμυ Σνάϊντερ. Τὰ ἐσώρουχα τῆς Οὔρσουλα Ἄντρες διαθέτουν πάντα... ἐνδιαφέρον ταλέντο.

ΤΟΥ ΣΕΡΖ ΜΠΟΥΡΓΚΙΝΙΟΝ

ΚΑΙ ΟΙ 5 ΗΤΑΝ ΚΑΘΑΡΜΑΤΑ
(THE REWARD)

Σκηνοθ.: Σὲρθ Μπουργκινιὸν
Ἑρμην.: Μὰξ φὸν Σύντοβ, Χένρυ Σίλβα, Ὑβὲτ Μιμιέ, Νίνο Καστελνουόβο, Ἐμίλιο Φερναντέζ.
(Ρέξ, Ἄντζελα).

Δεύτερη ταινία τοῦ ντοκυμανταριστὰ Σὲρζ Μπουργκινιὸν, μετὰ τὶς ἀξέχαστες ἐκείνες «Κυρίαικες στὴν πόλη τοῦ Ἀβραί». Ὅ,τι ὑπάρχει στὰ «Καθάρματα» ἢ, πιὸ σωστά, στὴν «Ἀμοιβή» ἀπὸ τὴν προσωπικὴ διάθεση τοῦ σκηνοθέτη, εἶναι ἡ κάποια τοῦ ἐπιτήδευση ποὺ στὴ συγκεκριμένη περίπτωση μεταφράζεται στὴν τάση ψυχολογικῆς πορτραιτοποίησης τῶν ἡρώων, στὴν ἀναζήτηση φωτογραφικοῦ ἐντυπωσιασμοῦ καὶ στὴν φολκλορικὴ ἀπόδοση τοῦ περιβάλλοντος. Πραγματικὰ ἔπειτα ἀπὸ ἕνα λαμπρὸ ξεκίνημα, μεσολαβεῖ μιὰ ἀνισαρὴ χαλάρωση —ἀδύνατο μία σκηνοθεσίας— καὶ καταλήγει, τὸ ἔργο, μὲ ἀνέδοσμα καὶ δραματικὴ ἔνταση ποὺ ἀγγίζει τὴν κάθαρση. Παρ' ὅλα τὰ κλασσικὰ προηγούμενα τοῦ εἴδους («Ἀπληστία» τοῦ Ἔρικ φὸν Στρογχάϊμ, «Θησαυρὸς τῆς Σιέρρα Μάντρε» τοῦ Χιοῦστον ἢ «Θάνατος στὸν κῆπο» τοῦ Μπουνιουέλ) καὶ αὐτὴ τὴ φορὰ ἀποδίνονται ἀρκετὰ Ἱκανοποιητικὰ καὶ μὲ πλήρη ἔκφραση τὸ ἄπλωτο πάθος τοῦ χρήματος καὶ ἡ ἠθικὴ σήψη τῶν ἀνθρώπων ποὺ κυριαρχοῦνται ἀδίστακτα ἀπ' αὐτό. Ἰδιαίτερα, οἱ σκηνὲς τῆς πορείας τῆς ἐπιστροφῆς καὶ μέσα στὴν ἔρημη πόλη τοῦ ὀρυχείου εἶναι ἐφάμιλλες (σὰν ὕφος) μὲ τὸ «Σένη». Αὐτὸ τὸ πτῶμα - ἀμοιβὴ ποὺ γίνεται «ἀμοιβή» γιὰ θάνατο καὶ κυριαρχεῖ σὰν κίνητρο τῶν πράξεων τῶν ἄλλων, ἔχει ἠθικὴ ὑπόσταση ποὺ ἀγγίζει τὸ θεατή. Στὰ θετικὰ κέρδη τῆς σκηνοθεσίας τοῦ Μπουργκινιὸν πρέπει νὰ λογαριαστεῖ ἡ ἀποτύπωση τοῦ ἄνυδρου, σκληροῦ καὶ ἀφιλόξενου τοπίου σὲ συμφωνία μὲ τὰ πρόσωπα τῶν ἡρώων, ποὺ, κυηγημένα ἀπὸ τὸ φακὸ — πραγματικὰ ἔξοχο— σὲ συνεχὴ γκρὸ - πλάν, μεταδίνουν στὸ θεατὴ τὴν ἀνέλιξη τῶν ψυχολογικῶν τους δονήσεων (ἔστω καὶ ἂν ἀρκετὲς φορὲς αὐτὸ σταματᾶει στὴν πρόθεση). Τὰ ἄλογα, μιὰ κιθάρα καὶ μιὰ ξύλινη φλογέρα εὔγλωττα θέματα μαζὶ μὲ τὴ μουσική, ποὺ καλύπτουν μὲ δραματικὴ λιτότητα τὸ χρόνο σιωπῆς καὶ ἀγωνίας μέσα στὴν ἔρημο. Ὁ Μὰξ Φὸν Σύντοβ (πρωταγωνιστὴς τῆς «Ἑβδομης Σφραγῖδας» τοῦ Μπέργκμαν) διατηρεῖ ὑποτονικὰ τὴ δραματική του παρουσία στὸ ρόλο τοῦ καταδότη. Τὸν σώζει ὅμως ἡ φυσικὴ ἐκφραστικότητα τοῦ προσώπου του, Ἡ Ὑβὲτ Μιμιέ, ξένη στὸ περιβάλλον ἀρκεῖται νὰ κυττάζει τοὺς ἄλλους. Πληθωρικὸς καὶ μὲ λάχιστον ἀδιάφορη ἔξαρση ὁ Ἐμίλιο Φερναντέζ, στὸν γραφικὸ χτηνῶδικο ρόλο τοῦ Λοχία Λοπτές, Βαστάει κάτι ἀπὸ τὴν γυμνάδη Οὐάλλας Μπήρρυ.

ΤΟ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ

ΟΤΑΝ ΞΥΠΝΑΕΙ Η ΣΑΡΚΑ
(RAPTURE)

Σκηνοθ.: Τζὼν Γκίλλερμιν
Ἑρμην.: Πατρίτσια Γκόζζι, Μέλβυν Ντάγκλας, Ντὴν Στόκγουελ Γκούνελ Λίντμπλομ.
(Ἀττικὸν Ἄττικα).

Ἐν ἀρχῇ ἦν ἡ ποιητικὴ διάθεση καὶ ἡ ποιητικὴ διάθεση ἦν πρὸς τὸν Φροῦντ. Ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα ὅλα τραβᾶνε τὸδρόμο ποὺ τοὺς προσδιορίζουν αὐτὰ τὰ δυὸ στοιχεῖα ποὺ —ἀλοίμονο— ἐλάχιστες φορὲς ἀταφέρνουν νὰ δεθοῦν, νὰ γίνουν ἀμάλγαμα καὶ ἀποτέλεσμα τέχνης. Πρόσφατο λαμπρὸ παράδειγμα τὸ «Δαυῖδ καὶ Λίζα» ἢ οἱ «Κυριακὲς στὴν πόλη τοῦ Ἀβραί». Ἀτυχῶς ὅμως καὶ τοῦτη τὴ φορὰ ἐπιβεβαιώθηκε ὁ κανόνας: "Ενα σενάριο μελοδραματικό, προκατασκευασμένο σὲ σωστὲς ἀναλογίες (συνταγὴ Μὰξ Ντὲ Βεζοῦ ἢ Ντελλού), μιὰ σειρὰ ἡρώων μὲ συμβατικὲς θέσεις καὶ συγκρούσεις ἀνάμεσά τους ἐκλογὴ ὑποβλητικοῦ τοπίου (προφανῶς σὲ κάποια νομαρδικὴ ἀκτὴ τῆς Γαλλίας), τὸ παλιὸ ἀρχοντικὸ - ὑποστατικὸ ποὺ τὸ δέρνουν —συνεχῶς— οἱ βροντὲς καὶ οἱ καταιγίδες τὰ παράθυρα ποὺ τὰ χτυπᾶνε οἱ ἀγέρηδες, οἱ πόρτες ποὺ τρίζουν κλπ. κλπ.

Καὶ ὅμως ἡ περίπτωση τῆς μικρῆς Ἀν'ὲς, μὲ τὸ λανθάνον ξύπνημα τῆς Λίμπιντο, ποὺ ζεῖ μὲ τὸν ἰδιότροπο πατέρα της καὶ ποὺ τὴν τυραννᾶει γιατὶ τοῦ θυμίζει ἡ ὁμοιότητά της τὴν πεθαμένη του γυναῖκα, ποὺ, ὅπως αὐτὸς πίστευε, δὲν τοῦ στάθηκε πιστή, ἔχει κάποιο δραματικὸ ἐνδιαφέρον. Ὁ ἐπίπονος ἀγώνας, τῆς νὰ ἀποχτήσει ἕνα ὁλότελα δικό της ζωντανὸ πλάσμα ποὺ νὰ συντροφεύει τὴν ἀνθρώπινη μοναξιά της καὶ τὸ πρῶιμα σαλεμένο μυαλό της (συμβολίζεται καθαρὰ αὐτὸ μὲ τὴν κούκλα, ἀργότερα μὲ τὸ σκιάχτρο, καὶ, τέλος, μὲ τὸν νεαρὸ καταζητούμενο τῆς ἀστυνομίας ποὺ καταφεύγει σπίτι τους καὶ ποὺ αὐτὴ τὸν θεωρεῖ ἐμψύχωση τοῦ σκιάχτρου της) εἶναι ἀφορμὴ γιὰ σωστὴ κινηματογραφικὴ ἀφήγηση. Ἀπὸ τὴ στιγμὴ μάλιστα ποὺ οἱ δυὸ τους, ἡ Ἀνιὲς καὶ ὁ Ζοζέφ φεύγουν γιὰ τὴ μεγάλη πόλη μέχρι τὴν τελικὴ λύση, ὅλο τὸ ἔργο παίρνει ἕνα μέγεθος ὁπου ὁ Τζὼν Γκίλλερμιν φαίνεται νὰ θρίσκει τὸ σωστὸ (ἀμερικάνικο) ἔναυτό του. Οἱ σκηνὲς στὴν πόλη μὲ τοὺς τρομαχτικοὺς θορύβους, τὸν ἀπελπιστικὸ σκληρὸ ρυθμό, τὴ μεγάλη καὶ ἀφιλόξενη μοναξιὰ καὶ τὶς ἀπόπειρες νὰ «κατασκευστεῖ» μιὰ παράλογη εὐτυχία ἀπὸ τὸ παράνομο νεαρὸ ζευγάρι, εἶναι ὅ,τι πιὸ καλὸ προσφέρει ἡ ταινία. Ἡ λιτὴ ἐπιλογὴ τῶν πλάνων μὲ τὸ πυκνὸ περιεχόμενο καὶ τὴ γρήγορη ἐναλλαγή, δίνουν ἕνα ὁλότελα διαφορετικὸ ἦθος καὶ ὕφος γεμάτο τραχύτητα καὶ ἔνταση.

Ὁ ἄνετος ρυθμὸς τῆς ἀφήγησης, ἡ ἑρμηνεία τῆς Πατρ. Γκόζζι καὶ ὁ πραγματικὰ λυρικὸς φακός, προσφέρουν ἕνα βαθὺ ἐνδιαφέροντος στὴν

Οἰκονομικὴ ζωὴ

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Χρυσῆ λίρα (χθεσινὸν κλεισιμον) 328.70

Καθαρὸς χρυσὸς εἰς ραβδους το κιλὸν 116 χρ. λίρες.

Δολλάριο ΗΠΑ 29.85 — 30.15, Δολλάρια Καναδᾶ 27.53 — 28.07, Λίρα Ἀγγλίας (χαρτίνη) 83.41 — 84.50, Μάρκον Δ. Γερμανίας 7.434—7.535, Σελλίνι Αὐστρίας 1.154. — 1.170 Βελγικὸν φράγκον, 0.574 — 0.595, Γαλλικὸν φράγκον 6.068. — 6.151, Ἐλβετικὸν φράγκον 6.883 — 6.977, Λιρέττα Ἰταλίας (αἱ 1.000) 47.60—48.20 Πεσετὲτα Ἱσπανίας 0.48 — 0.50, Λίρα Κύπρου 83.41 — 84.50, Λίρα Αὐστραλίας 63.96—66.32 Κορώνα Δανίας 4.312 — 4.371, Κορώνα Νορβηγίας 4.031 — 4.179, Κορώνα Σουηδίας 5.570—5.828.

Ἀξίαι (Μετοχαὶ — Ὁμολογίαι)

ΔΑΝΕΙΩΝ

1962 Ἑνοπ. 36.30 1960, Ἀναπ., ΑΒΓ 150, Ἀναπ. Δ. Ε. 150, 1962 ΑΒΓ 288, Ἀναπ. Δ. Ε. 292,5 1963 492,5, 1964 472,5, 1962 ΔΕΗ 302, 1965 301, 1960 150, 1961 151,5, 1962, Τιτάν 145 1959 ΔΕΗ 156, 1957 Α. 157, Β. 157, Γ. 157, Δ'. Ε' 157, ΣΤ' Ζ' 157, Η. 157, Θ. 157, Ι. 158, 1962 Πατραϊκῆς 147.

ΓΡΑΠΕΖΩΝ

Ἑλλάδος 4.210, Ἐθνικῆς 2.740 Ἐμπορικῆς 575, Ἐμπορικῆς Πίστεως 820, Κτηματικῆς 540 Λαϊκῆς — Ἰονικῆς 1200.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ

Ἄτλας 220, «Βιοχάλκο» 590, ΕΤΜΑ 254 ΖΑΛΕ 300, Ἠλεκ. Σιδηρόδρ. 390 Ἡρακλῆς 740, Ἱπποδρόμια 264, Λιπάσματα 630, Πατραϊκῆς 530.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ ΗΡΧΙΣΕ ΝΑ ΜΑΣΤΙΖΗ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗΝ ΛΑΜΙΑΣ

ΛΑΜΙΑ, 15. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Τὰ ἀποτελέσματα τῆς πολιτικῆς κρίσεως εἶναι ἤδη ἐμφανέστατα εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τῆς πόλεως καὶ τῆς περιοχῆς της. Γραμμάτια ὕψους 1.200.000 δρχ. διεμαστυρήθησαν κατὰ τὸν μῆνα Ὀκτώβριον, Ἀναλόγου ἢ καὶ μεγαλυτέρου ποσοῦ προβλέπεται νὰ εἶναι καὶ διὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον. Ἡ ἀναστολὴ τῆς ἐπιχειρηματικῆς κινήσεως μεταξὺ τῶν ἐμπόρων καὶ τῶν ἐπαγγελματιῶν τῆς Λαμίας καὶ τῶν κωμοπόλεων εἶναι τεραστία. Ἡ μὴ ἀπορρόφησις τοῦ βάμβακος, συνεπείᾳ τῆς εἰσαγωγῆς ὑπὸ τῆς «κυβερνήσεως» τῶν ἀποστατῶν χιλιάδων, τόννων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, τῆς ὀρύζης καὶ τῶν καπνῶν, εἶχε ἄμεσον ἐπίπτωσιν ἐπὶ τῆς ἐμπορικῆς κινήσεως. Ἐξ ἄλλου, τὰ ἀναμενόμενα νέα φορολογικὰ μέτρα ἔγουν προκαλέσει ἀναστάτωσιν μεταξὺ τοῦ ἐμπορικοῦ κόσμου.

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Μιὰ ζωή, ἕνας ἀγώνας γιὰ τὴν Δημοκρατία

ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

«ὁμοιομορφία» — ἐν συνδυασμῷ καὶ πρὸς τὴν ἔλλειψιν πολιτικῆς ἀγωγῆς καὶ τὸ αἴσθημα τῆς «προσωρινότητος» τοῦ Κράτους — ὡδήγησεν ἀναγκαίως εἰς τὰ προσωπικὰ κόμματα, τὰ ὁποῖα ἀπηγγέλλοντο τὰς ἰδίας πολιτικὰς ἀρχάς.

Καὶ τὰ προσωπικὰ αὐτὰ κόμματα, ἐπειδὴ ἔλειπε πολιτικὴ πεῖρα καὶ πολιτικὴ ἀρετὴ — διὰ τοὺς γνωστοὺς ἱστορικοὺς λόγους — ἐνέδωκαν εἰς τὴν Συναλλαγήν, διέφθειραν τὰς πολιτειακὰς ἐξουσίας καὶ τὸν Λαόν, ἐδημιούργησαν τὸν φαῦλον κύκλον — ὁ ὁποῖος χαρακτηρίζει τὸν περίφημο αἰῶνα τῶν «Θεσμῶν» — τῆς ἐξαρτήσεως τῆς Διοικήσεως καὶ Δικαιοσύνης ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τοὺς Βουλευτάς, τῶν Βουλευτῶν ἀπὸ τὸν Λαόν, καὶ τοῦ Λαοῦ ἀπὸ τὰς ἀνηθίκους συνηθείας του».

Ἐναντίον τοῦ «φαύλου» αὐτοῦ πολιτικοῦ παρελθόντος ἐστράφη ὁ Στρατὸς καὶ ὁ Λαὸς διὰ τοῦ Βενιζέλου. Ὄχι διὰ νὰ καθιερώσουν κόμματα «ἀρχῶν», τὰ ὁποῖα εἶναι ἀδύνατα — ὅσον καὶ ἂν ἀγνοοῦντες τὸ ἐπηγγέλλοντο — ἐφ' ὅσον ἡ οἰκονομικὴ ἐξέλιξις δὲν δημιουργεῖ ἐπαρκεῖς οἰκονομικὰς ἀντιθέσεις τάξεων, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐφαρμόσουν, ἐπὶ τέλους, τὰς ἐπαγγελίας τῶν παλαιῶν, νὰ μειώσουν τὴν Συναλλαγήν, νὰ κυβερνήσουν τὴν Ἑλλάδα μὲ πρόσωπα ἐπιστημονικώτερα, πολιτικώτερα καὶ ἠθικώτερα.

— Ποῖον εἶναι τὸ πιθανὸν Μέλλον;

Ἀφοῦ τὰ πολιτικὰ κόμματα ἐκφράζουν κυρίως οἰκονομικὰς καταστάσεις, ἡ μορφὴ των θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴν μορφὴν τοῦ μέλλοντος.

(Ὁμολογῶ, ὅτι δὲν ἀρκεῖ ἡ «ὕπαρξις» μιᾶς κοινωνικῆς τάξεως μὲ διακεκριμένα οἰκονομικὰ συμφέροντα, διὰ νὰ ἐκφρασθῇ «αὐτομάτως» εἰς ἀντίστοιχον πολιτικὸν κόμμα· ἐπίσης ὅτι τὸ μέγεθος τῶν πολιτικῶν κομμάτων δὲν ἀνταποκρίνεται πάντοτε «ἀκριβῶς» πρὸς τὸ μέγεθος τῆς κοινωνικῆς τάξεως, τῆς ὁποίας τὰ συμφέροντα ἐκπροσωπεῖ. Χρειάζεται προηγουμένως ν' ἀποκτήσουν οἱ ἄνθρωποι τῆς τάξεως αὐτῆς «συνείδησιν τάξεως», νὰ διαγνώσουν τὰ διαφορετικά των συμφέροντα καὶ νὰ «ὀργανωθοῦν», διὰ νὰ τὰ ἐπιβάλουν. Αἱ δυσκολίαι δὲ πρὸς «διάγνωσιν τῶν χωριστῶν συμφερόντων» καὶ «ὀργάνωσιν» εἶναι τόσον περισσότεραι, ὅσον χαμηλότερα εὑρίσκεται μία κοινωνικὴ τάξις — ἐπειδὴ τότε, φυσικά, καὶ ἡ πολιτικὴ ἀγωγή της θὰ εἶναι ἐπίσης χαμηλή.

Ἐν τούτοις δέχομαι, ὅτι ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας, μὲ τὴν γενικὴν ἐκπαίδευσιν, τὴν ἐπίδρασιν τοῦ Τύπου, τὰς συζητήσεις τῆς Βουλῆς καὶ τὰ Εὐρωπαϊκὰ παραδείγματα, ἡ «συνείδησις τάξεως», ἡ «ὀργάνωσις» καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ δημιουργία ἀντιστοίχου πολιτικοῦ κόμματος, βεβαίως δὲν γίνεται αὐτομάτως, εἶναι ὅμως μόνον ζήτημα χρόνου).

Ἀνεχώρησα ἀπὸ τὴν σκέψιν, ὅτι ἡ οἰκονομική μας ἐξέλιξις θὰ εἶναι «σχετική». Αἱ πολιτικαὶ συνέπειαι θὰ εἶναι αἱ ἑξῆς:

Συντηρητικὸν κόμμα δὲν ἠμπορεῖ νὰ δημιουργηθῇ. Συντηρητικὰ στοιχεῖα εἶναι συνήθως ἡ ἀπόλυτος Μοναρχία, οἱ προνομιοῦχοι εὐγενεῖς, ὁ κλῆρος, οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ μεγάλοι γεωκτήμονες. Ἀλλὰ ἡμεῖς δὲν ἔχομεν οὔτε ἀπόλυτον Μοναρχίαν, οὔτε προνομιούχους εὐγενεῖς, οὔτε ὁριστοκρατικὸν κλῆρον, οὔτε ἀξιωματικοὺς μὲ συνείδησιν ἰδιαιτέρας τάξεως· ἔχομεν μόνον ὀλίγους μεγάλους γεωκτήμονας, τῶν ὁποίων ἡ ἰδιοκτησία προμηνύεται βραχύβιος, ἀλλὰ καὶ ἂν διατηρηθῇ, δὲν ἠμποροῦν ν' ἀποτελέσουν ἴδιον κόμμα, καὶ διότι εἶναι ὀλίγοι, καὶ διότι δὲν ἔχουν τὴν ψυχολογίαν, διὰ λόγους ἱστορικοὺς, τῶν Εὐρωπαίων εὐγενῶν γεωκτημόνων, οἱ ὁποῖοι συνεχίζουν μεσαιωνικὰς παραδόσεις. Δι' αὐτὸ θὰ συνεργασθοῦν μὲ τὴν τάξιν τῶν Κεφαλαιούχων.

Φιλελεύθερον κόμμα, ὑποθέτω, ἠμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ. Ἐπειδὴ ἡ «σχετική» ἀνάπτυξίς της βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου θ' αὐξήσῃ τὴν τάξιν τῶν Κεφαλαιούχων — μεγαλοβιομηχάνων, μεγαλεμπόρων, τραπεζιτῶν κλπ. Ἑπομένως θὰ ὑπάρχουν αἱ κοινωνικαὶ — οἰκονομικαὶ προϋποθέσεις Φιλελεύθερου κόμματος. Εἰς τὸ κόμμα αὐτὸ θ' ἀνήκῃ ἐν γένει καὶ κάθε συντηρητικὸν στοιχεῖον τῆς χώρας, καὶ ἰδίως, ὅσοι διατηροῦν ἀκόμη Μιστριωτικὴν ψυχολογίαν καὶ διδάσκουν ἀναχρονισμὸν καὶ «μίμησιν» τῶν προγόνων.

Ἡ οἰκονομικὴ πολιτικὴ τοῦ κόμματος θὰ εἶναι ἀντιλαϊκή, θ' ἀξιώνῃ περισσοτέρους ἐμμέσους φόρους, ὑπερβολικοὺς προστατευτικοὺς δασμοὺς διὰ τὴν ἐγχώριον παραγωγήν, ἔξοδα διὰ τὸν στρατὸν καὶ τὸν στόλον ἀνάλογα πρὸς τὰς οἰκονομικάς μας δυνάμεις, θὰ ἔχῃ εἰρηνικὰς διαθέσεις καὶ θ' ἀξιώνῃ νομοθετικὴν προστασίαν τῶν ἐργατικῶν τάξεων.

Σοσιαλιστικὰ στοιχεῖα θὰ ἔχωμεν εἰς τὸ μέλλον περισσότερα ἀπὸ σήμερον. Ἡ ἀνάπτυξις τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου, θ' αὐξήσῃ τοὺς ἐργάτας, καὶ δι' αὐτὸ θὰ ἔχωμεν, ἀσφαλῶς, σοσιαλιστικὴν καθὼς καὶ γυναικείαν κίνησιν.

Ἀλλὰ διότι ἡ ἐξέλιξις τῆς βιομηχανίας θὰ εἶναι μικρά, οἱ ἐργάται καὶ πάλιν θὰ εἶναι ὀλίγοι καὶ ἑπομένως ἀνεπαρκεῖς πρὸς δημιουργίαν σημαντικοῦ αὐτοτελοῦς σοσιαλιστικοῦ κόμματος. Τὴν δημιουργίαν αὐτοῦ θὰ δυσκολεύουν ἐπίσης καὶ ἄλλοι παράγοντες. Πρῶτον, ἡ ἔλλειψις πολιτικῆς ἀγωγῆς εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐργάτας — ἐν συγκρίσει πρὸς τοὺς Εὐρωπαίους συναδέλφους των — καὶ ἑπομένως ἡ δυσκολία πρὸς ἀπόκτησιν συνειδήσεως χωριστῆς τάξεως — δυσκολία, διὰ τὴν ὑπερνίκησιν τῆς ὁποίας θὰ χρειασθῇ χρόνος. Ἔπειτα ἡ ἐθνικὴ πολιτικὴ τοῦ Κράτους, ἡ ὁποία θὰ τονώσῃ τὸ ἀδελφικὸν αἴσθημα καὶ θὰ χαλαρώνῃ τὰς ἀντιθέσεις τῶν τάξεων. Κυρίως δὲ ἡ φιλικὴ συμπεριφορὰ τοῦ Κράτους, τὸ ὁποῖον, ὡς γνήσιον λαϊκὸν — δημοκρατικὸν Κράτος, θὰ προσπαθῇ διαρκῶς νὰ καλυτερεύῃ τὴν θέσιν των — πάντως ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ «ἀστικοῦ» Κράτους — καὶ θὰ προβαίνῃ εὐχερῶς εἰς τὰ προστατευτικὰ νομοθετικὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἐχρειάσθησαν μακροὺς ἀγῶνας εἰς τὰ κεφαλαιοκρατούμενα εὐρωπαϊκὰ Κράτη. Καὶ ὅλα αὐτά, ὑποθέτω, θὰ ὁδηγήσουν τοὺς ἐργάτας — χωρὶς νὰ χάσουν τὴν συνείδησιν χωριστῆς τάξεως — εἰς συνεργασίαν μὲ τὸ Λαϊκὸν κόμμα.

Εἶναι, λοιπόν, δεδομένα διὰ τὸ μέλλον αἱ κοινωνικαὶ — οἰκονομικαὶ ἀντιθέσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ τείνουν εἰς πολιτικὴν ἔκφρασιν, καὶ δι' αὐτὸ θὰ ἔχωμεν ἐπὶ τέλους κόμματα Ἀρχῶν. Θὰ ἔχωμεν ἕνα Φιλελεύθερον κόμμα (δὲν ἐννοῶ τὸ σημερινὸν Φιλελεύθερον, τὸ ὁποῖον εἶναι ἁπλῶς Βενιζελικόν), τὸ κόμμα τῶν Κεφαλαιούχων, καὶ ἕνα Λαϊκὸν — Προοδευτικόν, τὸ κόμμα τοῦ Λαοῦ, ὁ ὁποῖος πλειοψηφεῖ καὶ θὰ ἠμπορῇ ἑπομένως πολιτικῶς νὰ κυριαρχήσῃ.

Τὰ κόμματα ὅμως, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὑπάρχουν θεμελιώδεις ποιοτικαὶ διαφοραί, εἶναι τὸ Συντηρητικόν, τὸ Φιλελεύθερον καὶ τὸ Σοσιαλιστικόν. Τὸ Συντηρητικὸν ἐπιδιώκει πολιτικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἀνισότητα, τὸ Φιλελεύθερον πολιτικὴν ἰσότητα καὶ οἰκονομικὴν ἀνισότητα, τὸ Σοσιαλιστικὸν πολιτικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἰσότητα.

Τὸ Λαϊκὸν κόμμα εἶναι μόνον μία παραλλαγὴ τοῦ Φιλελευθέρου.

Αὐτὸ σημαίνει, ὅτι οἱ πολιτικοὶ ἀγῶνες δὲν θὰ εἶναι σφοδροὶ ἐπὶ τοῦ πεδίου τῶν «ἀρχῶν». Καὶ ἂν σκεφθῶμεν ἀκόμη, ὅτι ἡ μετρία πολιτικὴ ἀγωγὴ τῶν Ἑλλήνων, θὰ τοὺς δυσκολεύῃ ν' ἀποκτήσουν συνείδησιν τάξεων μὲ διαφορετικὰ συμφέροντα, μὲ δικαίωμα καὶ μὲ δύναμιν νὰ τὰ ἐπιβάλουν· ὅτι ἡ Ἐθνικὴ πολιτικὴ θὰ συναδελφώνῃ τὰς διαφόρους κοινωνικὰς τάξεις καὶ θὰ χαλαρώνῃ τὰς ἀντιθέσεις των· καὶ τέλος, ὅτι αἱ διάφοροι Κυβερνήσεις, ἐμπνεόμεναι ἀπὸ σκοπιμότητα πολιτικήν, θ' ἀκολουθοῦν κατὰ προτίμησιν τὴν «σοφὴν μέσην ὁδόν», μὲ τὴν ὁποίαν θὰ ἱκανοποιοῦν διαδοχικῶς καὶ τὰς δύο ἐχθρικὰς τάξεις — θὰ φθάσωμεν τότε εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι οἱ πολιτικοὶ ἀγῶνες τοῦ μέλλοντος δὲν θὰ γίνωνται τόσον ἐν ὀνόματι τῶν πραγματικῶς ὑφισταμένων, ἀλλὰ ὀλίγων διαφόρων «ἀρχῶν», ὅσον ἐν ὀνόματι τῆς πολιτικῆς, ἐπιστημονικῆς καὶ ἠθικῆς ἀξίας τῶν Κυβερνήσεων. Τ' ΑΥΡΙΑΝΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΟΛΙΓΩΤΕΡΟΝ ΚΟΜΜΑΤΑ ΑΡΧΩΝ, ΚΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΝ «ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ».

Ἀνακεφαλαιώνω τὰ προηγούμενα:

Εἰς ὅλας τὰς μορφὰς τῆς Ζωῆς θ' ἀκολουθήσωμεν ἀνισοῦσαν ἐξέλιξιν, ἐπάνω εἰς τὴν ἰδίαν τροχιὰν τῶν προχωρημένων Κρατῶν. Θ' αὐξηθῇ ὁ πληθυσμὸς, ὁ πλοῦτος, ὁ πολιτισμός, αἱ κοινωνικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἀντιθέσεις. Ἀλλὰ ἡ ἐξέλιξις αὐτὴ θὰ εἶναι «σχετική», δὲν θὰ ἔχῃ τὴν ἔντασιν μὲ τὴν ὁποίαν ἐμφανίζεται εἰς τὰ σύγχρονα προηγμένα Κράτη, ἐπειδὴ «σχετικὴ» θὰ εἶναι καὶ ἡ ὕπαρξις τῶν ἀναγκαίων προϋποθέσεων».

Καὶ συνοψίζοντας τὶς διαπιστώσεις του, ὁ Γ. Παπανδρέου ἀφήνει νὰ φανῇ, πὼς ὁ στοχασμὸς δὲν ἔχει σθήσει τὴν φλόγα τοῦ ἀνθρώπου τῆς δράσεως. Δὲν εἶναι ὁπαδὸς τῆς μοιρολατρικῆς ἑνατενίσεως τῶν ἱστορικῶν ἐξελίξεων.

Αὐτὸ θὰ εἶναι — γράφει — κατὰ τὴν γνώμην μου, τὸ πιθανὸν Μέλλον. Καὶ θὰ προέλθῃ — εἰς τὰς γενικὰς γραμμάς του — μὲ ἀναπόφευκτον ἀναγκαιότητα.

Ἐν τούτοις, ἡ γνῶσις τῶν «κατευθύνσεων τῆς ἐξελίξεως» ἐκ τοῦ τῆς θεωρητικῆς γνωστικῆς ἔχει καὶ πρακτικὴν σημασίαν· διὰ δάσκει, ποῖαι μορφαὶ Ζωῆς ἀνήκουν εἰς τὸ Παρελθόν, καὶ εἶναι δι' αὐτὸ προωρισμέναι νὰ ἐξαφανισθοῦν, ποία εἶναι ἡ πραγματικότης τῆς μεταβατικῆς ἐποχῆς μας, ἐπὶ τῆς ὁποίας πρέπει νὰ στηριχθῶμεν, διὰ νὰ ὑπάρξωμεν, ποῖαι νέαι μορφαὶ εἶναι πιθαναὶ εἰς τὸ Μέλλον, πρὸς τὰς ὁποίας πρέπει νὰ κατευθύνωμεν τὸ Παρόν. Ἐπιτρέπει ἑπομένως τὴν συνειδητὴν ἐπέμβασιν πρὸς ταχυτέραν ἐξάλειψιν τοῦ Παρελθόντος, πρὸς ἐπιτάχυνσιν τοῦ Μέλλοντος,

ΑΥΡΙΟΝ ἡ συνέχεια

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΝΕΝΔΟΤΟΣ

Ἐκδότης: ΓΕΩΡ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ
Ὑπεύθυνος συμφώνως τῷ Νόμῳ ΣΠ. ΓΙΑΝΝΑΤΟΣ Ὁμήρου 6
Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΤΣΑΛΚΙΤΖΗΣ Ἐλ. Βενιζέλου 75 Οἰκισμὸς Παπάγου

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐτήσιαι ἐσωτερικοῦ δρ.	480
Ἐξωτερικοῦ δι' ἁπλοῦ ταχυδρομείου	$ 25
Ἀεροπορικαὶ ἀποστολαὶ δι' Εὐρώπην	$ 42
Διὰ Β. Ἀφρικὴν	$ 64
Διὰ Ἡν. Πολιτείας	$ 104

Γράμματα καὶ ἐμβάσματα: Ταχυδρομικὴ θυρίς 1042 ('Ο μόνοια) Ἀθῆναι.

ΟΙ ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ ΕΔΕΞΙΩΘΗΣΑΝ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΤΩΝ

Εἰς τὸ ἐργοστάσιον τῆς ἑταιρίας ΑΔΕΛΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ, ἐδόθη τὸ παρελθὸν Σάββατον δεξίωσις τῆς διοικήσεως διὰ τὸ προσωπικόν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἐγκαινίων τοῦ νέου βορόφου κτιρίου τῶν καταστημάτων ΑΔΕΛΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λυκούργου ἀριθ. 6.

Τὴν προηγουμένην ἡμέραν Παρασκευήν, εἰς τὸν 7ον ὄροφον τοῦ νέου κτιρίου ἐδόθη ἑτέρα δεξίωσις διὰ τὸ προσωπικὸν τῶν καταστημάτων διὰ τὸν αὐτὸν λόγον.

Κατὰ τὰς ἀνωτέρω δεξιώσεις εἰς τὰς ὁποίας ἔλαβον μέρος περὶ τὰ 1000 ἄτομα, ἐργαζόμενα εἰς τὴν ἑταιρίαν ΑΔΕΛΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ, τόσον ἀπὸ πλευρᾶς διοικήσεως ὅσον καὶ ἀπὸ πλευρᾶς προσωπικοῦ, ἐτονίσθη τὸ πνεῦμα τῆς ἀγαθῆς συνεργασίας ποὺ ἐπικρατεῖ εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἐταιρίαν.

ΙΣΩΣ ΕΠΕΚΤΑΘΗ Ο ΕΝΑΣ ΔΙΑΔΡΟΜΟΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ

Ἐγνώσθη ὅτι προχωρεῖ ἡ προεργασία διὰ τὴν ἐναρξὶν τῶν ἐργασιῶν ἐπεκτάσεως τοῦ καθέτου διαδρόμου τοῦ ἀεροδρομίου Ἑλληνικοῦ ἐντὸς τῆς θαλάσσης. Ὁ διάδρομος ὁ ὁποῖος ἔχει μῆκος σήμερον 1.800 μ., θὰ ἐπεκταθῇ κατὰ 800 μ. ἀκόμη ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 600 μέτρα περίπου ἐντὸς τῆς θαλάσσης. Τὸ θέμα τῆς κατασκευῆς τοῦ διαδρόμου εὑρίσκεται ὑπὸ μελέτην εἰς τὸ Συμβούλιον Δημοσίων Ἔργων, πιστεύεται δὲ ὅτι θὰ ἐγγραφῇ εἰς τὸν πίνακα τῶν ἔργων τοῦ Ὑπουργείου διὰ τὸ 1966.

ΕΠΙΠΛΑ - ΜΟΝΤΕΡΝΑ - ΚΟΜΨΑ
ἀπὸ 100 δρχ. μηνιαίως
ΜΕΓΑΛΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΠΙΠΛΩΝ
ΑΧΑΡΝΩΝ 39 ΤΗΛ. 814.084
ΠΑΠΟΥΤΣΙΔΗΣ

ΜΙΚΡΑ ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ

Αὐλή

Ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια παρέστη χθὲς τὸ πρωὶ εἰς τελετὴν εἰς τὸ θεραπευτήριον (Εὐαγγελισμός), κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ βασιλεὺς ἀπεκάλυψε προτομὴν τοῦ ἀειμνήστου πατρὸς του καὶ ἐψάλη τρισάγιον. Τὸ ἀπόγευμα ὁ βασιλεὺς ἐδέχθη ὁμάδα 'Ισπανῶν φοιτητῶν.

Ἀντὶ τῶν γερανῶν

πού χρησιμοποιοῦνται γιὰ τὴν ἀπαγωγὴ αὐτοκινήτων ποὺ σταθμεύουν παράνομα, μελετᾶται ἡ ἐπιβολὴ προστίμου, διὰ τὴν α' παράβασι 300 δρχ., διὰ τὴν β' 600, διὰ τὴν γ' 900 καὶ διὰ τὴν δ' ἑκτὸς τοῦ προστίμου καὶ προσωρινὴ ἀφαίρεσι ἀδείας. 'Υπολογίζεται ὅτι θὰ προκύψῃ ἔσοδον 100 — 150 ἑκατομ. δρχ. ἐτησίως.

Αἷμα ζητοῦν

πολλοὶ ἀσθενεῖς τοῦ νοσοκομείου «Παῦλος», 14ετής ὑποστᾶσα ἐγκαύματα σοβαρωτάτης μορφῆς ἔχει ὑπερεπείγουσαν ἀνάγκην αἵματος Δ' ὁμάδος.

59 χιλ. μετανάστες

ἔφυγαν τὸ α' ἑξάμηνο τοῦ 1965, ἔναντι 51 χιλ. τοῦ ἀντιστοίχου ἐζαμήνου τοῦ 1964. Ἐξ αὐτῶν γυναῖκες 25 χιλ., ἐνῶ τὸ 1964 ἀνῆρχοντο σὲ 18 χιλ. Τὸ 40% τῶν μεταναστῶν προέρχεται ἀπὸ τὴ μεγαλυμπτερη περιοχὴ τῆς Ἑλλάδος, τὴν Μακεδονία.

Τυρὶ φέτα

εἰς ποσότητα 500 τόννων θὰ εἰσαχθῇ ἀπὸ τὴν Βουλγαρία καὶ θὰ πωλῆται πρὸς 28,50 δρχ. τὸ κιλό. Δὲν ἐπετράπη εἰσαγωγὴ μεγαλυτέρας ποσότητος. Ἡ ἑλληνικὴ φέτα πωλεῖται 33,50 τὸ κιλό.

Οἱ ἰδιοκτῆτες Ι.Χ.

αὐτοκινήτων, κατ' ἀνακοίνωσιν τῆς Ἀνωτάτης Συνομοσπονδίας των, θὰ καταθέσουν τὶς πινακίδες σὲ περίπτωσι ἐπιβολῆς νέων φόρων στὰ Ι.Χ. αὐτοκίνητα.

Διφθερῖτις

ἐξεδηλώθη σὲ τρία σχολεῖα τῆς Κατερίνης, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας ἐκλείσαν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κρουσμάτων δὲν ἀνεκοινώθη.

Ἐτραυματίσθη

ἐντὸς τοῦ ἐργοστασίου τῆς («Ἀθηναϊκῆς Χαρτοποιΐας») καὶ μετεφέρθη εἰς νοσοκομεῖον ὁ ἐργάτης Εὐάγγ. Ἀγγελόπουλος ἐτῶν 45.

Γιὰ παραμέλησι

ἐποπτείας ἀνηλίκων συνελήφθη ὁ ὠωτ. Σ. Χαλικιᾶς, ἐτῶν 45. Ἔβαζε τὰ δυὸ του παιδιὰ ἡλικίας 9 καὶ 11 ἐτῶν νὰ πωλοῦν λαχεῖα.

Ἄγνωστος

διέρρηξε τὸ σπίτι τῆς Χρύσας συζύγου Π. Ζάζκιωκιωρ (Πέππα 8) καὶ ἀφήρεσε 5000 δραχμές, ξένα νομίσματα ἀξίας 27.500 δραχμῶν καὶ τιμαλφῆ ἀξίας 8000 δραχμῶν.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΚΕΝΤΡΟΥ ΕΙΣ ΑΓΙΟΝ ΙΩΑΝΝΗΝ

Μεθαύριον Παρασκευὴν, καὶ ὥραν 8 μ.μ. τελοῦνται τὰ ἐγκαίνια τοῦ πολιτικοῦ Κέντρου τῆς Ε.Κ. Ἀγ. Ἰωάννου Βουλιαγμένης. Προσεκλήθησαν ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Ἐθνάρχην κ. Γεώργιον Παπανδρέου καὶ τ. ὑπουργοὶ τῆς Ε.Κ., ὡς ὁ κ. Κατσώτας, ὁ κ. Κοκκέβης, ὁ κ. Α. Παπανδρέου, ὁ τ. πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Μπακλατζῆς, βουλευταὶ καὶ ἄλλες προσωπικότητες.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΕΝΩΠΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΑΔΙΕΞΟΔΟΥ

ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

λὰ ὑπολογίζεται ὅτι θὰ κλείσῃ μὲ ἔλλειμμα τῆς τάξεως τῶν 600 ἑκατ. δραχμῶν. Ἡ κατὰ 1.600 ἑκατ. δρχ. διαφορά, ἔναντι τῶν ἀρχικῶν προβλέψεων, διὰ τὴν ὁποίαν ἀποκλεισιστικὸς ὑπεύθυνος εἶναι ἡ παροῦσα Κυβέρνησις, θὰ προελθῇ: 1) Ἐκ τῆς ἐπιταχύνσεως τοῦ ρυθμοῦ αὐξήσεως τῶν δημοσίων δαπανῶν κατὰ τὸ δεύτερον ἑξάμηνον τοῦ 1965. Ἐνῶ μέχρι τοῦ Ἰουνίου τοῦ τρέχοντος ἔτους αἱ δαπάναι τοῦ τακτικοῦ προυπολογισμοῦ ἐκινοῦντο μὲ ρυθμὸν πέριξ τοῦ 14%, ὁ ὁποῖος εὑρίσκετο ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν ἀρχικῶν προβλέψεων, οἱ κομματικοὶ διορισμοὶ καὶ ἡ αὐθύποτος πολιτικὴ δαπανῶν τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως ἐπετάχυνε οὐσιωδῶς τὸν ρυθμὸν τούτου (16% περίπου κατὰ τὴν μετὰ τὸν Ἰούλιον περίοδον). Οὕτω ὑπολογίζεται ὅτι αἱ δαπάναι θὰ ὑπερβοῦν τὰς ἀρχικὰς προβλέψεις κατὰ 300 — 400 ἑκατ. δραχ. 2) Ἐκ τῆς ἐπιβραδύνσεως τοῦ ρυθμοῦ αὐξήσεως τῶν φορολογικῶν ἐσόδων, ὀφειλομένης τόσον εἰς τὴν χαλάρωσιν τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος, ὅσον καὶ εἰς τὴν ὀλιγωρίαν τῶν φορολογουμένων πρὸς πληρωμὴν τῶν βεβαιωθέντων φόρων.

Ἀξίζει νὰ σημειωθῇ ἐνταῦθα, ὅτι οἱ ἄμεσοι φόροι παρουσιάζουν μείωσιν κατὰ 1% ἀντὶ ἀρχικῶς προβλεφθείσης αὐξήσεως κατὰ 10%. Ἡ ἀπώλεια ἐσόδων ἐκ τῶν ἀνωτέρω λόγων ὑπολογίζεται εἰς 600 ἑκατ. δραχ. τουλάχιστον.

3) Εἰς τὴν μὴ πραγματοποίησιν τῆς συνεισφορᾶς τοῦ ΝΑΤΟ ἐξ 705 ἑκατ. δραχ., παρ' ὅλον ὅτι ἔχει ἤδη πραγματοποιηθῇ ἰσόποσος ἀμυντικὴ δαπάνη.

Αἱ ταμειακαὶ δυσχέρειαι τῆς Κυβερνήσεως θὰ εἶναι μεγαλύτεραι κατὰ τὸ 1966, δεδομένου ὅτι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο προβλέπεται σοβαρὰ χαλάρωσις τοῦ ρυθμοῦ αὐξήσεως τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος καὶ τῶν ἐισοδημάτων. Ἑπομένως τὰ φορολογικὰ ἔσοδα θὰ παρουσιάσουν αὔξησιν μικροτέραν ἐκείνης τοῦ τρέχοντος ἔτους. Αἱ δαπάναι, ὅμως, θὰ ἀκολουθήσουν τὸν αὐτὸν καὶ ἴσως ὑψηλότερον ρυθμὸν αὐξήσεως, δεδομένης τῆς ἀνελαστικότητος τῆς ὁποίας παρουσι

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΜΗΡΟΥ 6—ΤΗΛ. ΔΙΝΣΕΩΣ 236-576. ΤΗΛ. ΚΕΝΤΡΟΝ 220-047—220-048

ΑΝΕΝΔΟΤΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1965 — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΝΑΞΑΓΟΡΑ 5 — ΤΗΛ. 532-403

Κυρία ἐπιδίωξις τῶν ΗΠΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΣΚΕΨΙΝ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

'Ανάμιξις τοῦ ΝΑΤΟ εἰς Βιετνάμ;

ΤΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΣΧΕΔΙΟΝ ΠΡΟΒΛΕΠΕΙ ΣΤΑΔΙΑΚΗΝ ΕΜΠΛΟΚΗΝ ΤΩΝ ΔΥΤΙΚΟΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΧΩΡΩΝ

ΠΑΡΙΣΙ, 15. — Κατὰ τὴν χθεσινὴν πρώτην ἡμέραν τῆς διασκέψεως τοῦ Συμβουλίου τοῦ ΝΑΤΟ, ὁ 'Αμερικανὸς ὑπουργὸς τῶν 'Εξωτερικῶν κ. Ντὴν Ράσκ, θέτων εἰς ἐφαρμογὴν τὸ σχέδιον ἐκφοβισμοῦ καὶ ἐκβιασμοῦ τῶν Εὐρωπαϊκῶν συμμάχων τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν, εἰς τρόπον ὥστε αὐτοὶ νὰ παρασυρθοῦν εἰς τὴν πολεμικὴν περιπέτειαν τοῦ Βιετνάμ, ἐτόνισε εἰς τὴν σχετικὴν ὁμιλίαν του ὅτι αἱ χῶραι - μέλη πρέπει νὰ κατανοήσουν ὅτι τὸ ἐθνικὸν των συμφέρον διακυβεύεται εἰς τὸ Βιετνὰμ καὶ νὰ ἐξαγάγουν τὰ ἀναγκαῖα συμπεράσματα.

'Ο κ. Ράσκ προσέθεσε ὅτι κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμὴν οὐδεμία δυνατότης ὑπάρχει ὅπως τὸ Βόρειον Βιετνὰμ πεισθῆ νὰ προσέλθῃ εἰς τὴν τράπεζαν τῶν διαπραγματεύσεων, ταυτοχρόνως εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπιτρέψουν αἱ 'Ηνωμέναι Πολιτεῖαι εἰς τοὺς κομμουνιστὰς νὰ ἐπιτύχουν νίκην εἰς τὸ Βιετνάμ. 'Απηύθυνε δὲ ἐκκλησιν πρὸς τοὺς συμμάχους ὅπως ἐπιδείξουν κατανόησιν πρὸς τὴν πολιτικὴν τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν εἰς τὴν Ν. Α. 'Ασίαν.

ΑΠΕΙΛΕΙ ΑΠΟΧΩΡΗΣΙΝ

'Ο 'Αμερικανὸς ὑπουργὸς συνέχισε ὡς ἑξῆς:

«Δὲν εἴμεθα διατεθειμένοι νὰ ζητήσωμεν ἀπὸ τὸν ἀμερικανικὸν λαὸν νὰ παραιτηθῆ τῶν ὑποχρεώσεων τὰς ὁποίας ἔχει ἀναλάβει εἰς ἓν μέρος τοῦ κόσμου καὶ νὰ τὰς τηρήσῃ ἀλλαχοῦ».

'Υπεγράμμισε δὲ ὅτι, τὸ ἐθνικὸν συμφέρον τῶν χωρῶν - μελῶν τῆς συμμαχίας, ἀπαιτεῖ, ὅπως αἱ 'Ηνωμέναι Πολιτεῖαι ἐκπληρώσουν τὰς μείζονας ὑποχρεώσεις των τόσον εἰς τὸν Εἰρηνικὸν ὅσον καὶ τὸν 'Ατλαντικὸν ἀφήσας οὕτω νὰ ἐννοηθῆ ὅτι δυνατὸν νὰ παύσουν νὰ ἐνδιαφέρωνται διὰ τὴν Εὐρώπην ἂν ὑποχρεωθοῦν νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ Βιετνάμ.

Καλῶς πληροφορημέναι πηγαὶ ἐνταῦθα ἐτόνιζον σήμερον ὅτι αἱ 'Ηνωμέναι Πολιτεῖαι θὰ προτείνουν, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ἐπέκτασιν τῆς «πυροσβεστικῆς δυνάμεως» τοῦ ΝΑΤΟ μὲ σκοπὸν τὴν ἀντιμετώπισιν τοπικῶν πολέμων.

'Η δύναμις αὕτη, ἡ ὁποία ἐπισήμως εἶναι γνωστὴ ὡς «ταχυκίνητος δύναμις τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Συμμαχικοῦ 'Αρχηγείου» ἀποτελεῖται ἀπὸ χερσαίας καὶ ἀεροπορικὰς μονάδας καὶ ἔχει ὡς κυρίαν ἀποστολὴν νὰ ἀναπτύσσεται ταχέως προκειμένου νὰ προλαβάνῃ τοπικῆς φύσεως ἐχθρικὰς ἐνεργείας, εἰς τὴν Βόρειον καὶ 'Ανατολικὴν πτέρυγα τῆς συμμαχίας.

ΣΤΑΔΙΑΚΗ ΕΜΠΛΟΚΗ

Σύμφωνα πρὸς ἄλλας πληροφορίας τὸ ἀμερικανικὸν σχέδιον ὅπως παρασυρθοῦν αἱ δυτικοευρωπαϊκαὶ χῶραι εἰς τὸν πόλεμον τοῦ Βιετνὰμ θὰ πραγματοποιηθῆ σταδιακῶς. Αἱ σχετικαὶ πληροφορίαι ἀναφέρουν ὅτι ὁ κ. Ντὴν Ράσκ ἐζήτησε χθὲς ἀπὸ τοὺς βορειο-ατλαντικοὺς συμμάχους των νὰ ἀποστείλουν εἰς τὸ Βιετνάμ, ἰατρούς, μηχανικοὺς καὶ διδασκάλους.

Οὕτος προσέθεσεν ὅτι καὶ ἄλλα στρατεύματα δύναντο νὰ μεταφερθοῦν εἰς τὸ Βιετνὰμ χωρὶς πάντως νὰ ζητῆσῃ τὴν διάθεσίν των ἀπὸ τὰ κράτη τοῦ ΝΑΤΟ.

'Εδήλωσεν ἀκόμη ὅτι αἱ συμφωνίαι τῆς Γενεύης τοῦ ἔτους 1954, σχετικὼς μὲ τὸ Βιετνὰμ, τὸ Λάος καὶ τὴν Καμπότζην ποὺ ἀπετέλουν τότε τὴν 'Ινδοκίναν, εἶναι δυνατὸν νὰ χρησιμεύσουν ὡς ἐπαρκὴς βάσις διὰ τὴν εἰρήνευσιν τῆς Νοτιοανατολικῆς 'Ασίας.

'Ο κ. Ράσκ ἐτόνισεν ὅτι αἱ 'Ηνωμέναι Πολιτεῖαι ἔχουν τὴν ἀντίληψιν ὅτι ἡ Κίνα εἶναι κεκηρυγμένη ἐναντίον συνομιλιῶν εἰρήνης.

ΤΑ ΠΥΡΗΝΙΚΑ ΟΠΛΑ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν ὁμιλίαν του ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῶν ὑπουργῶν 'Εξωτερικῶν καὶ 'Αμύνης τοῦ ΝΑΤΟ, ὁ κ. Ντὴν Ράσκ ἀπέφυγε ν' ἀνακινήσῃ τὸ θέμα τῆς δημιουργίας πολυμεροῦς πυρηνικῆς δυνάμεως, προ εἰδοποίησεν ὅμως τὸ Συμβούλιον ἐναντίον πάσης ἐνεργείας ποὺ θὰ ἐξησφάλιζεν εἰς τὴν Ρωσίαν τὸ δικαίωμα τοῦ βέτο εἰς τὰς πυρηνικὰς ὑποθέσεις τῆς συμμαχίας.

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΙΩΝ

Μετὰ τὸν κ. Ράσκ ὡμίλησαν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου καὶ ἄλλοι ὑπουργοὶ χωρῶν - μελῶν τῆς 'Ατλαντικῆς Συμμαχίας. Οὕτω ὁ Δανὸς ὑπουργὸς 'Εξωτερικῶν κ. Χαίκερουπ, λαβὼν τὸν λόγον ἐπὶ τῶν σχέσεων 'Ανατολῆς καὶ Δύσεως, ὑπεγράμμισε τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ἀνατολικῶν χωρῶν περὶ ἀνεξαρτησίας των ἔναντι τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως ἀναφερόμενος δὲ εἰς τὸ Βιετνάμ, εἶπεν ὅτι ἡ διένεξις αὕτη εἶναι τὸ κυριώτερον ἐμπόδιον εἰς τὴν διεθνῆ ὕφεσιν. 'Ακολούθως ὁ Βέλγος ὑπουργὸς 'Εξωτερικῶν κ. Σπάακ ἐδήλωσεν ὅτι οἱ Σύμμαχοι θὰ πρέπει νὰ ἐκδηλώσουν τὴν ἀλληλεγγύην των πρὸς τοὺς 'Αμερικανοὺς διὰ τὸ Βιετνάμ, τὸ αὐτὸ δὲ ὑπεστήριξε καὶ ὁ 'Ολλανδὸς συνάδελφός του κ. Λούνς.

Πρὸς τὴν ἄποψιν αὐτὴν ἀντετάχθη ὁ Γάλλος ὑπουργὸς τῶν 'Εξωτερικῶν κ. Κουβ ντὲ Μυρβίλ, τονίσας ὅτι τὸ βιετναμικὸν ἀποτελεῖ ὑπόθεσιν εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι ἀναμεμιγμένος εἰς ἐκ τῶν συμμάχων τοῦ ΝΑΤΟ, πρᾶγμα ποὺ ἐπιβάλλει ποιάν τινα ἐπιφυλακτικότητα εἰς ἐκείνους ποὺ δὲν ἔχουν ἄμεσον εὐθύνην εἰς τὴν διένεξιν.

Κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν τοῦ ἑξ ὑπουργῶν συμβουλίου τοῦ ΝΑΤΟ, θὰ ὁμιλήσῃ ἐκ μέρους τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Γ. Μελᾶς. Οὗτος θὰ ἀναπτύξῃ τὸ πρόβλημα τῶν ἀμυντικῶν δαπανῶν τῆς Ἑλλάδος, ζητῶν ἀπὸ τοὺς συμμάχους ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν ταχεῖαν πραγματοποίησιν τῆς ὑποσχέσεως περὶ παροχῆς ἀμυντικῆς βοηθείας διὰ τὸ 1966 καὶ, ἀφ' ἑτέρου, τὴν συνέχισιν τῆς ἀμυντικῆς αὐτῆς βοηθείας διὰ τὰ προσεχῆ ἔτη.

ΕΓΕΝΟΝΤΟ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΕΙΣ ΙΝΔΟΝΗΣΙΑΝ ΚΑΙ ΑΠΕΦΑΣΙΣΘΗ ΥΠΟΤΙΜΗΣΙΣ ΤΟΥ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ

ΤΖΑΚΑΡΤΑ, 15.— 'Ο πρόεδρος τῆς 'Ινδονησίας κ. Σοεκάρνο ἀπήλλαξε τὸν ὑπουργὸν τῶν 'Εσωτερικῶν κ. Σουμπάντριο μιᾶς ἐκ τῶν ἑξουσιῶν του καὶ συγκεκριμένως ἐκείνης τοῦ ὑποδιοικητοῦ τοῦ ἀνωτάτου ἐπιτελείου ἐπιχειρήσεων. Τὸ συμβούλιον αὐτό, ὡς γνωστόν, συνεστήθη μετὰ τὴν καταστολὴν τοῦ πραξικοπήματος τῆς 1ης 'Οκτωβρίου καὶ τελεῖ ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ προέδρου Σοεκάρνο.

Εἰς τὴν θέσιν τοῦ παυθέντος, ὁ 'Ινδονήσιος πρόεδρος διώρισε τρεῖς ἀντικαταστάτας του.

'Εξ ἄλλου, ὁ ὑπουργὸς τῆς 'Αμύνης στρατηγὸς Νασουθὶὸν διωρίσθη ὡς ἀναπληρωτὴς ἀνώτατος διοικητὴς τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τῆς χώρας. Μεταβολαὶ ἐπίσης, ἐγένοντο εἰς ἀνωτάτας θέσεις τοῦ οἰκονομικοῦ τομέως.

'Εν τῷ μεταξύ, ἡ ἰνδονησιακὴ κυβέρνησις ἀνεκοίνωσε χθὲς ὅτι θὰ ὑποτιμηθῆ τὸ ἐθνικὸν νόμισμα καὶ ὅτι τὰ πλεῖστα τῶν κρατικῶν αὐτοκινήτων θὰ πωληθοῦν εἰς δημοπρασίαν. Τὰ μέτρα αὐτὰ ἐλήφθησαν ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς καταβαλλομένης προσπαθείας διὰ τὴν ἐξυγίανσιν τῆς βαρέως νοσούσης οἰκονομίας τῆς χώρας.

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΓΑΛΛΟΥΣ ΟΜΟΛΟΓΙΟΥΧΟΥΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΡΥΘΜΙΣΙΝ ΤΟΥ ΠΡΟΠΟΛΕΜΙΚΟΥ ΧΡΕΟΥΣ

Αἱ ἑλληνογαλλικαὶ διαπραγματεύσεις εἰς Παρισίους διὸ τὴν ρύθμισιν τοῦ προπολεμικοῦ δημοσίου χρέους πρὸς τοὺς Γάλλους δικαιούχους, ἀπέληξαν εἰς συμφωνίαν. 'Η σχετικὴ συμφωνία ὑπεγράφη χθὲς τὸ ἀπόγευμα μεταξὺ τοῦ ἐκπροσώπου τῆς Ἑλλάδος κ. Νικ. Γαζῆ, ὑποδιοικητοῦ τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης, καὶ τοῦ κ. Ζὰν - Λουὶ Γκρενιέ, τοῦ γαλλικοῦ ὑπουργείου Οἰκονομικῶν. Εἰς τὴν ἐκδοθεῖσαν ταυτοχρόνως εἰς 'Αθήνας καὶ Παρισίους κοινὴν ἀνακοίνωσιν δὲν ἀναφέρονται οἱ ὅροι τοῦ διακανονισμοῦ, οὔτε καὶ ἄλλαι λεπτομέρειαι. 'Απλῶς, τονίζεται ὅτι διὰ τῆς ἀνωτέρω συμφωνίας τίθεται τέρμα εἰς τὸ ἐκκρεμοῦν θέμα, ἡδὴ δὲ δημιουργοῦνται καλύτεραι προϋποθέσεις διὰ τὴν σύσφιξιν τῶν οἰκονομικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν. 'Η ὑπογραφεῖσα χθὲς συμφωνία εἶναι ἀποτέλεσμα μακρῶν διαπραγματεύσεων μὲ τοὺς Γάλλους δικαιούχους. Τὰ βάσεις διὰ τὰς διαπραγματεύσεις αὐτὰς εἶχε θέσει, ὡς γνωστόν, διὰ πρώτην φορὰν ὁ πρῶην ὑπουργὸς ἀναπληρωτὴς Συντονισμοῦ κ. 'Ανδρ. Γ. Παπανδρέου, ἀμέσως μετὰ τὴν ρύθμισιν μὲ τοὺς 'Αμερικανοὺς ὁμολογιούχους δημοσίου χρέους.

ΜΟΝΟΝ ΕΠΙ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΚΕΝΤΡΟΥ ΠΑΡΕΣΧΕΘΗ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΕΙΣΜΟΠΑΘΕΙΣ

'Ο τέως ὑπουργὸς Προνοίας κ. Ν. Ζορμπᾶς, ἀναφερόμενος εἰς τὰς ἀνακοινώσεις τοῦ «ὑπουργοῦ» Γαληνοῦ ὅτι τώρα δίθεν ἀρχίζει ἡ θετικὴ ἐργασία πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν σεισμοπλήκτων τοῦ 1965, ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς: «'Ο κ. Γαληνὸς ἰσχυρίζεται ὅτι ἐπὶ κυβερνήσεως τῆς Ε.Κ. «ἐλέγοντο ἀερολογήματα» ἐν σχέσει πρὸς τοὺς σεισμοπαθεῖς. 'Η φράσις χαρακτηρίζει τὸν ἄνδρα. Καὶ δὲν θ' ἀσχολούμεθα μαζί του ἐὰν ἡ ἐπιπολαία ἐπίκρισις τοῦ συντελεσθέντος εἰς τὸ ὑπουργεῖον Κοινωνικῆς Προνοίας ἔργου δὲν ἐπέβαλε νὰ ἀπαριθμηθοῦν τὰ συντελεσθέντα ἀπὸ τοῦ 'Απριλίου μέχρι τῆς 13 'Ιουλίου, εἰς τὸν τομέα τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν πληγέντων ἐκ τῶν σεισμῶν. Αἱ πρῶται βοήθειαι, τονίζει ὁ κ. Ζορμπᾶς, πρὸς τὰ 25.000 θύματα τῶν σεισμῶν παρεσχέθησαν ἐντὸς ὀλίγων ὡρῶν ἀπὸ τῆς θεομηνίας. Διενεμήθησαν ἀμέσως σκηναὶ καὶ ἄλλα ἐφόδια ποὺ ἐκάλυψαν τὸ σύνολον τῶν ἀναγκῶν. 'Εψηφίσθη ταχύτατα εἰδικὸς νόμος καὶ ἐξεδόθη ἐν συνεχείᾳ διάταγμα, τὸ ὁποῖον καθώρισε τὸ πρόγραμμα ἀποκαταστάσεως τῶν ζημιῶν καὶ στεγάσεως τῶν σεισμοπαθῶν. Ταχυτάτη ἐπίσης ὑπῆρξε ἡ ἀπογραφὴ τῶν ζημιῶν καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ 'Ιουνίου ἐχορηγήσαμεν τὰ πρῶτα δάνεια εἰς τοὺς πληγέντας ἀνεχόμενα εἰς 50.000.000 δρχ. ἐνῶ τὰ ὑπόλοιπα 150 ἑκατομμύρια, καίτοι παρῆλθεν ἐξάμηνον ἀφ' ἧς δὲν εἴμεθα κυβέρνησις, δὲν ἔχουν ἀκόμη διανεμηθῆ. Κατεσκευάσθησαν ἐπίσης 45 σχολεῖα εἰς τὴν ὕπαιθρον, κατεδαφίσθησαν ὅλα τὰ ἑτοιμόρροπα καὶ ἐπικίνδυνα κτίσματα κ.ἄ.

'Από τῆς 15ης 'Ιουλίου, καταλήγει ὁ κ. Ζορμπᾶς, παρῆλθον 5 ὁλόκληροι μῆνες. "Ας μὰς εἴπῃ λοιπὸν ὁ κ. Γαληνὸς τί ἐπετελέσθη ἐν τῷ μεταξύ».

ΕΚΑΝΕ ΕΓΧΕΙΡΗΣΙ ΜΕ ΞΥΡΙΣΤΙΚΗΝ ΛΕΠΙΔΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΥΙΟΝ ΤΟΥ

ΝΤΑΛΛΑΣ, (Τέξας), 15. — 'Ιατρὸς, χρησιμοποιῶν ξυριστικὴν λεπίδα ἐξετέλεσε χειρουργικὴν ἐπέμβασιν ἐπειγούσης φύσεως, διὰ νὰ προβῆ εἰς μάλαξιν τῆς καρδίας τοῦ 19ετοῦς υἱοῦ του, ποὺ ἐσταμάτησε νὰ λειτουργῆ.

'Η περίεργο αὐτὴ ἐπέμβασις ἐγένετο χθὲς τὴν πρωΐαν εἰς τὸ ὑποδωμάτιον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἰατροῦ, ποὺ θραδύτερον διεκομίσθη εἰς ἐξαιρετικὰς κρίσιμον κατάστασιν εἰς νοσοκομεῖον.

ΤΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ FIAT ΘΑ ΚΛΕΙΣΟΥΝ ΕΝ 15ΘΗΜΕΡΟΝ

ΤΟΥΡΙΝΟΝ, 15.— 'Η διεύθυνσις τῆς μεγάλης ἑταιρίας αὐτοκινήτων Φιατ, ἀνεκοίνωσεν ὅτι τὰ ἐργοστάσια τῆς ἑταιρίας, ἐξαιρέσει τῶν ἐργαστηρίων κατασκευῆς τροχαίου ὁλικοῦ καὶ ἀνταλλακτικῶν, θὰ κλείσουν ἀπὸ τῆς 22ας Δεκεμβρίου μέχρι τῆς 6ης 'Ιανουαρίου, συμπεριλαμβανομένης.

Τὸ μέτρον αὐτὸ ποὺ λαμβάνεται, ὡς ἀναφέρει ἡ σχετικὴ ἀνακοίνωσις, λόγω τεχνικῶν δυσχερειῶν καὶ διὰ λόγους ἐσωτερικῆς ἀναδιοργανώσεως, θὰ πλήξῃ πλέον τῶν 60.000 ἐργατῶν ἐπὶ συνόλου 90.000.

ΝΕΑ ΠΑΡ ΟΛΙΓΟΝ ΝΑ ΚΑΗ ΟΛΟΖΩΝΤΑΝΗ

Παρανάλωμα τοῦ πυρὸς παρολί γον νὰ γίνῃ χθὲς τὴν νύκτα ἡ Εἰρήνη Ε. Μαυροκορδάτου, ἐτῶν 22, εἰς τὴν ὁδὸν Φτελιᾶς 3, τῶν Ν. Λιοσίων, που εὑρίσκεται ἡ οἰκία της. Αὕτη ἀνέτρεψεν ἀπὸ ἀπροσεξίαν της φορητὴν θερμάστραν πετρελαίου καὶ προεκάλεσεν πυρκαϊάν. Τό πῦρ μετεδόθη εἰς τὰ ἐνδύματά της καί ἡ Μαυρο κορδάτου ὑπέστη σοβαρὰ ἐγκαύματα 2ου καί 3ου βαθμοῦ, διασωθεῖσα ὑπό τῶν γειτόνων της. Οἱ ἰδιοι κατέσβεσαν καί τήν πυρκαϊάν, ἡ ὁποία προεκάλεσεν ζημίας 15 χιλ. δρχ. περίπου. 'Η Μαυρο κορδάτου διεκομίσθη καί νοσηλεύεται εἰς τό 'Ιπποκράτειον Νοσοκομεῖον

ΤΡΕΙΣ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΙ ΕΞ ΕΚΡΗΞΕΩΣ ΚΛΙΒΑΝΟΥ

Κλίβανος ἐνήσεως ἐξερράγη χθὲς συνεπείᾳ ὑπερθερμάνσεώς του, εἰς τὸ ἐργοστάσιον «'Αριζόνα», ἐπὶ τῆς 'Ιερᾶς 'Οδοῦ 155, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ τραυματισθοῦν οἱ πλησίον του ἐργαζόμενοι 'Ιωάν. Κρούστης, 'Αν. Κοντογιώργης καὶ 'Εμμ. Παπαδόπουλος. Καὶ οἱ τρεῖς διεκομίσθησαν καὶ νοσηλεύονται εἰς κλινικὴν τοῦ ΙΚΑ.

ΑΥΞΑΝΟΝΤΑΙ ΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΩΝ

Ὑπὸ τοῦ «ὑπουργοῦ» Δικαιοσύνης ἀς ἐγνώσθη, θὰ περιληφθῆ εἰς τὸ νομοσχέδιον περὶ δικηγόρων διάταξις, διὰ τῆς ὁποίας αὐξάνονται αἱ θέσεις τῶν συμβολαιογράφων.

ΘΑ ΔΕΞΑΜΕΝΙΣΘΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΡΕΣΔΗΝ ΤΟ «ΚΩΝΣΤΑΝΤΗΣ»

ΒΡΕΣΔΗ, 15. — Τὸ ἑλληνικὸν φορτηγὸν «Κωνσταντῆς» θὰ δεξαμενισθῆ περὶ τὸ τέλη τῆς ἑβδομάδος εἰς τὸν λιμένα τῆς Βρέσδης. Ἐν τῷ μεταξύ, οἱ δῦται συνεχίζουν εἰσέτι τὴν πρόχειρον ἐπισκευὴν τοῦ ρηγματος εἰς τὸ ὀπίσθιον τμῆμα τοῦ σκάφους, μήκους τριῶν μέτρων καὶ πλάτους εἴκοσι ἑκατοστομέτρων.

ΤΥΧΑΙΑ Η ΠΥΡΚΑΪΑ Η ΟΠΟΙΑ ΑΠΕΤΕΦΡΩΣΕ ΤΟ «ΛΑΚΩΝΙΑ»

Μετὰ διετῆ ἀνακριτικὴν ἔρευναν, ἡ ἀρμοδία ἐπιτροπὴ 'Ελέγχου Ναυτικῶν 'Ατυχημάτων ἐξέδωσε χθὲς τὸ πόρισμά της ὡς πρὸς τὰς εὐθύνας διὰ τὴν ἀπώλειαν κατοπίν πυρκαΐας τοῦ ὑπερωκεανίου «Λακωνία» εἰς τὸν 'Ατλαντικόν, τὰ Χριστούγεννα τοῦ 1958.

Τὸ πόρισμα διαιστώνει μεταξὺ ἄλλων ὅτι τὸ ἀτύχημα ὀφείλεται εἰς πυρκαϊάν, ἡ ὁποία ἤρχισε ἐντὸς τοῦ κομμωτηρίου τοῦ σκάφους καὶ ἡ ὁποία πρέπει ν' ἀποδοθῆ εἰς τυχαῖον γεγονὸς διότι δὲν προέκυψαν ἐπαρκῆ στοιχεῖα προσδιορισμοῦ τῆς ἀκριβοῦς αἰτίας, ἡ ὁποία τὴν προεκάλεσε.

Αἱ ἐκτελεσθεῖσαι μετασκευαὶ καὶ ἐπισκευαὶ δὲν δύναται νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν, εἰς τὸν καταμερισμὸν εὐθυνῶν, διότι δὲν προέκυψεν αἰτιώδης συνάφεια μὲ τὸ ἀτύχημα.

Γενικῶς, ἡ ἐπιτροπὴ γνωματεύει ὅτι τὸ ναυτικὸν τοῦτο ἀτύχημα ὀφείλεται εἰς τυχαῖον γεγονὸς καὶ διαπιστώνει ἀμέλειαν μελῶν τινων τοῦ πληρώματος.

Η ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΤΟΥ ΔΩΡΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου 'Εσωτερικῶν ἐδόθη ἐντολὴ πρὸς τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας, διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ δώρου τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων, ἐξ ἑνὸς μηνιαίου μισθοῦ μετὰ τοῦ ἐπιδόματος εὐδοκιμοῦ. Τὸ δῶρον θὰ καταβληθῆ τὴν 16ην Δεκεμβρίου, ὁμοῦ μὲ τὰς ἀποδοχὰς τοῦ 6' δεκατενθημέρου τοῦ Δεκεμβρίου. Οἱ ἐπὶ ποσοστοῖς ἀμειβόμενοι εἰσπράκτορες θὰ λάβουν 25 ἡμερομίσθια. Τὸ ἡμερομίσθιον ἐργατοτεχνικὸν προσωπικὸν θὰ λάβῃ τὰς ἀποδοχὰς αἱ ὁποῖαι καθορίζονται ὑπὸ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου 'Εργασίας.

'Εξ ἄλλου, οἱ δημοτικοὶ καὶ κοινοτικοὶ συνταξιοῦχοι, θὰ λάβουν ὡς δῶρον μίαν μηνιαίαν σύνταξιν μετὰ τῶν πάσης φύσεως ἐπιδομάτων ἡ ὁποία θὰ καταβληθῆ τὴν 16ην Δεκεμβρίου.

'Η σύνταξις τοῦ μηνὸς 'Ιανουαρίου θὰ καταβληθῆ τὴν 27ην Δεκεμβρίου.

ΟΜΙΛΙΑ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΥΤΩΝ Ε Κ

Αὔριον Πέμπτην καὶ ὥραν 8 μ.μ., ὁ βουλευτὴς 'Αθηνῶν στρατηγὸς Παυσανίας Κατσώτας καὶ οἱ πολιτευταὶ κ. κ. Σταῦρος Κανελλόπουλος καὶ 'Αλέξανδρος Κ. Χρυσικόπουλος θὰ ὁμιλήσουν εἰς συγκέντρωσιν τῶν κατοίκων 'Ακαδημίας Πλάτωνος, ἀπὸ τὸ καφενεῖον «Γεωργίου Βουργάκη», Πλάτωνος καὶ 'Επιδαύρου.

ΑΠΗΓΑΓΟΝ ΝΕΑΝΙΔΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΒΙΑΣΑΝ

ΝΑΥΠΛΙΟΝ, 15. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Γκαγκστερικὴ ἀπαγωγὴ νεανίδος ἔλαβε χώραν τὴν 3, 30 μ.μ. χθὲς ἐξωθι τοῦ νεκροταφείου 'Αγίου Νικολάου "Αργους. 'Ο Β. Κονδηλάρος, ἐτῶν 27, κάτοικος Δαλαμανάρας, καὶ ὁ Κ. Στερφόπουλος, ἐπίσης ἐτῶν 27, κάτοικος "Αργους, ἀπήγαγαν ἀκουσίως τὴν ἀνήλικον Π. Δ., ἐτῶν 15, ἐπιβιβάσαντες αὐτὴν εἰς Ι.Χ. αὐτοκίνητον ποὺ ὡδήγει ὁ δεύτερος.

Οἱ ἀπαγωγεῖς ἐβίασαν κτηνωδῶς τὸ θῦμα των εἰς ἐρημικὴν τοποθεσίαν ἔξωθι τοῦ "Αργους. 'Εν συνεχείᾳ δὲ περὶ τὴν 11ην μ.μ., τὸ ἐγκατέλειψαν εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ "Αργους καὶ ἐξηφανίσθησαν.

Ὑπὸ τῆς ἀπαγθείσης καὶ τῶν γονέων της ὑπεβλήθη μήνυσις, ὁ δὲ εἰσαγγελεὺς διέτοξε τὴν σύλληψίν των.

ΑΦΕΘΗΣΑΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΕΞ ΤΩΝ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΝ ΕΙΣ ΤΟΝ «ΑΚΑΔΗΜΟΝ»

Τὸ συμβούλιον τῶν ἐν 'Αθήναις Πλημμελειοδικῶν ἀπεφάσισε χθὲς νὰ διακοπῆ ἡ προφυλάκισις 6 πολιτῶν, οἱ ὁποῖοι ἐκρατοῦντο εἰς τὰς φυλακὰς διὰ τὰ δημιουργηθέντα πρὸ διμήνου περίπου ἐπεισόδια εἰς τὸ θέατρον «'Ακάδημον». Ἐπίσης τὸ συμβούλιον μετέτρεψε τὴν κατηγορίαν τῶν ἀπὸ παράδασιν τοῦ 'Α. Ν. 509 εἰς παράδασιν τοῦ Νόμου 942)46. Οἱ ἀποφυλακισθέντες εἶναι οἱ Β. Βαρδινογιάννης, Ι. Παλαδός, Κ. Παπανικολάου, Ν. Κυριακίδης, Δ. Χέλμης καὶ Ι. Παππᾶς.

Ὡς γνωστόν, οἱ πλεῖστοι τῶν κατηγορουμένων ἤρχησαν νὰ συλλαμβάνονται ἀπὸ τῆς ἐπομένης ἡμέρας τῆς συγκεντρώσεως. Ὡρισμένοι δὲ ὄχι μόνον δὲν μετεῖχον τῆς συγκεντρώσεως, ἀλλὰ καὶ ἀπουσίαζαν εἰς ἐπαρχίας ἢ τὸ ἐξωτερικόν.

ΕΝ ΕΞΕΓΕΡΣΕΙ Ο ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΒΙΟΤΕΧΝΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΜΕΛΕΤΩΜΕΝΑΣ ΝΕΑΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

ΚΟΡΙΝΘΟΣ, 15. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ὑπὸ τῆς 'Ομοσπονδίας 'Επαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν Κορινθίας ἀπεστάλη πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς «κυβερνήσεως» καὶ τὸν «ὑπουργὸν» Συντονισμοῦ τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα:

«'Ανάστατος ὁ ἐπαγγελματοβιοτεχνικὸς κόσμος τῆς περιφερείας μας διαμαρτύρεται διὰ τὰς μελετωμένας νέας φορολογικὰς ἐπιβαρύνσεις, ποὺ πλήττουν τὴν τάξιν μας, μὲ συνέπειαν τὸν ἀφανισμόν μας, λόγω τῶν οἰκονομικῶν δυσχερειῶν ποὺ διερχόμεθα. 'Εφιστῶμεν τὴν προσοχὴν σας ὅτι δὲν θὰ ἀνεχθῶμεν διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ τὸν ἀφανισμόν μας».

ΑΠΕΤΕΦΡΩΘΗ ΠΑΡΑΠΗΓΜΑ ΟΠΟΥ ΕΣΤΕΓΑΖΕΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ

ΛΑΡΙΣΑ, 15. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Πυρκαϊὰ προκληθεῖσα ἐκ θερμάστρας ἀπετέφρωσε χθὲς τὸ πρωῒ τὸ παράπηγμα εἰς τὸ ὁποῖον ἐστεγάζετο τὸ δημοτικὸν σχολεῖον Χαλκιάδων, τῆς ἐπαρχίας Φαρσάλων. Τὸ πῦρ ἐξεδηλώθη κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν μαθημάτων, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ προκληθῆ πανικὸς μεταξὺ τῶν μικρῶν μαθητῶν χωρὶς νὰ σημειωθοῦν θύματα.

Τὸ παράπηγμα καὶ ὅλα τὰ ἐν αὐτῷ σχολικὰ ἔπιπλα ἔγιναν παρανάλωμα τοῦ πυρός Κατόπιν αὐτοῦ, τὸ δημοτικὸν σχολεῖον Χαλκιάδων παραμένει ἄστεγον καὶ ἀντιμετωπίζει πρόβλημα λειτουργίας του.